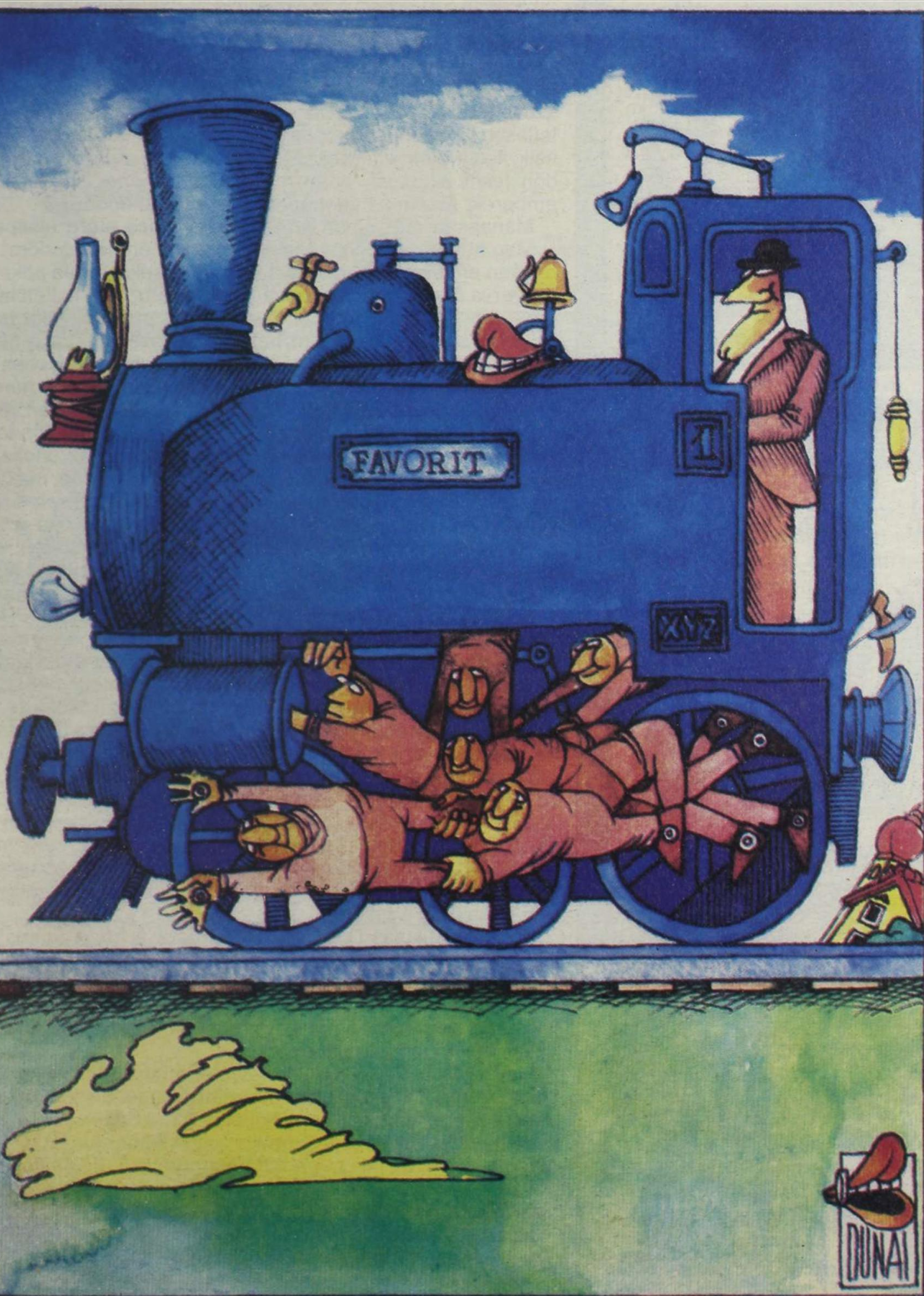
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. NOVEMBER 27. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

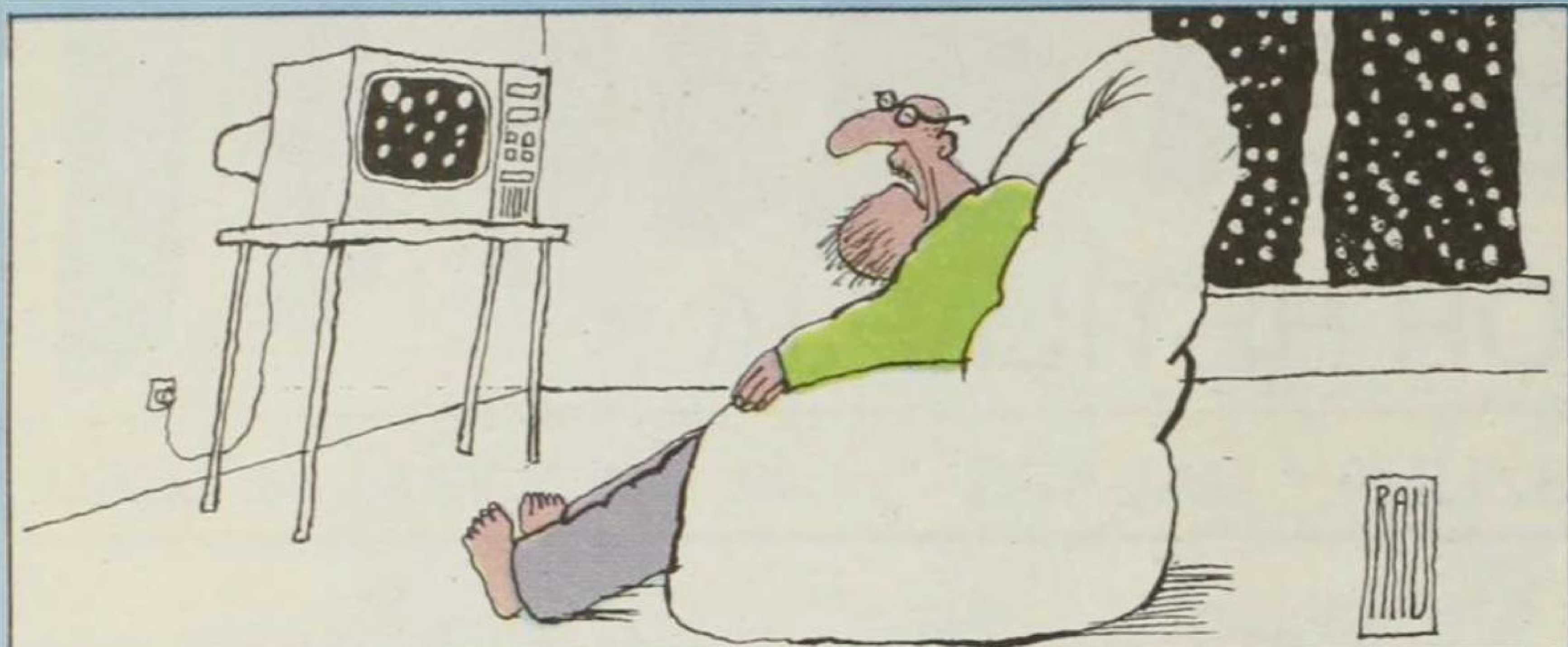
Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bálint György Lajos
Becsei Miklós
Berényi Ottó
Bodnár Gyula
Farkas Márton
Fecske Csaba
G. Szabó Judit
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Brenner György
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Hegedüs István
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szűr-Szabó József
Dr. Tarnóczy Zoltán

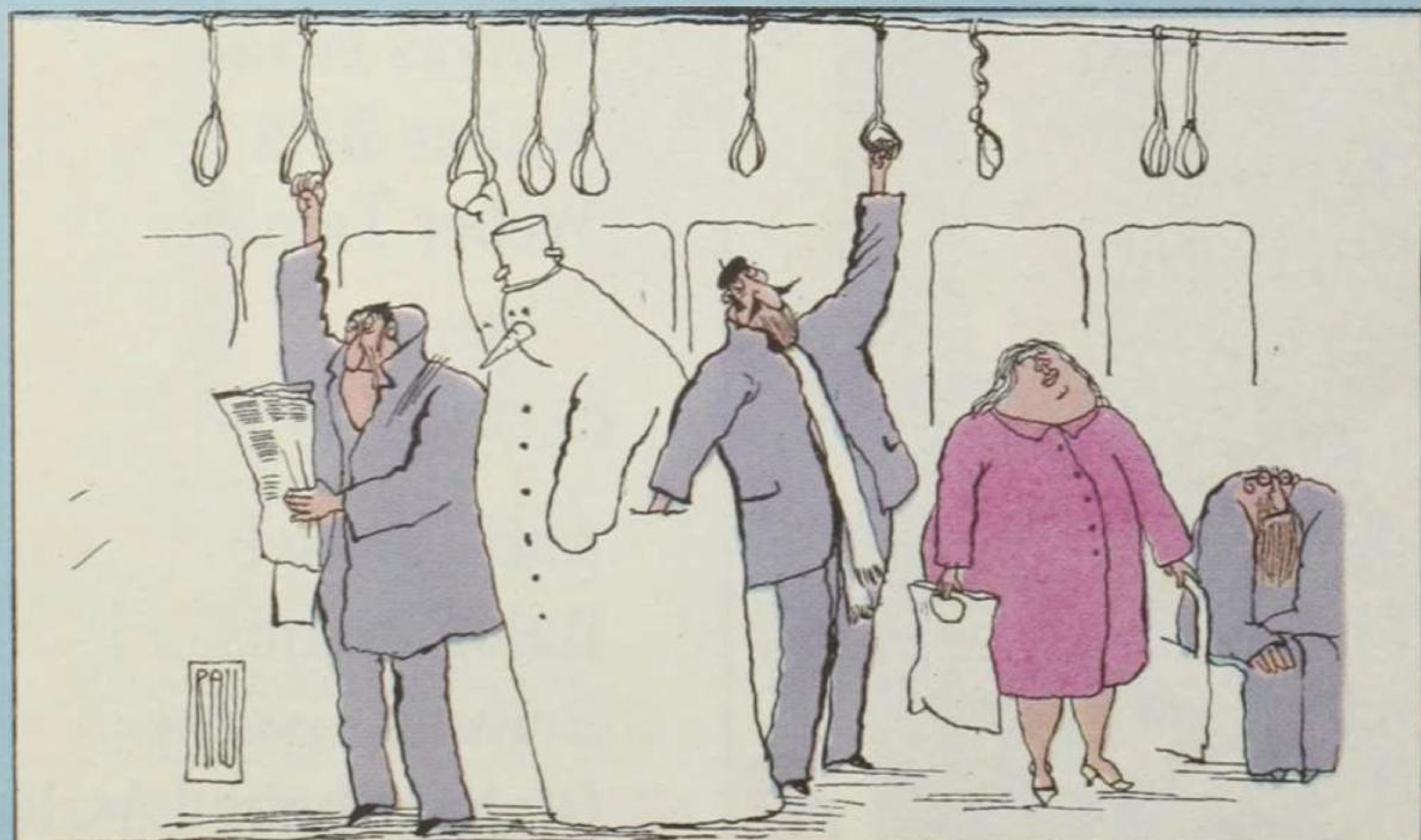

MEGÉRKEZETT A HEGYI JÁRAT

A SZOKÁS HATALMA

ÖRÖM AZ ÜRÖMBEN

ALFÖLDI IMRE:

GONDOLATOK A HÓESÉSRŐL

Nem tudhatom, más hogy van vele: a mostani téli idők valahogy nem olyanok, amilyenek a régiek voltak.

Igaz, nem vitatom, hóesés most is előfordul, sőt, miként idén november közepén, még őszi zimankó is meglepheti a jobb sorsra érdemes emberiséget. De a hóesés maga lett más, valahogy. Régen, mikor még kisfiú voltam, ennek úgy hatvan éve, a legkisebb hó is térdig ért, kiváltképp ha térdre estem csúszkálás közben. De megfigyeltem, hogy azok a régi havak valamiképpen úgy hullottak udvarunkra, utcánkra, házelőnkre, tereinkre, hogy már jóelőre volt bennük egy-egy eltakarított, letaposott ösvény. Nekem legalábbis sohase kellett elsöpörnöm kertes házunk előtt semmit, mindig elsöprődött valahogy, anélkül, hogy hozzáértem volna.

Mostanság, pár évtizede? Ha ki akarok jutni a kertből az utcára, udvarunkból a járdára, derékon kell kapnom egy vesszőseprűt, falapátot, és kényszermunkáznom kell egy-egy órát, teljesen ártatlanul, kárpótlási lehetőség nélkül. És ha közben esik, kezdhetem elölről az egészet, vagy az ablakból kárörvendőn lesni az utcát, hogy mászkálnak benne övig-térdig az emberek, abban az általam el nem söprött hóban.

Manapság már olyan hó esik, ami nincs előre elseperve.

Meg itt van a szánkó, a kicsi ródli! Hát én nem tudom, más hogyan emlékszik rá, de azt a régi kis szánkót, amin pokrócba csavarva ültem, mint manapság az unokám, nem kellett húzni! Csak ülni és fázni rajta, és ment siklott magától. Elöl haladt drága, jó emlékű édesapám, hátul volt a keze, abból egy kétágú spárga nyúlt a szánkóm orráig. A spárga feszes, egyenes volt, akár pengetni lehetett volna, mint manapság a gitárhúrokat. Apám meg csak lépdelt, és a szánkó ment utána, hátán velem. De ezek a mai szánkók? Ne adj isten, hogy maguktól jönnének, hiába menetelek előttük, s kiabálok állandóan az unokámra, hogy ne mászkálj le róla, mert itt hagylak. Ott marad, makacsul a szánkó. Csak akkor jön, ha egy hosszú szíjat szerelek rá, és vonszolom magam után, mint a volgai hajósok, míg a síkos úttesten hasra nem esem. És elfáradni, kimelegedni, majd kitalálni valamit, hogy miért nem jó az, ha egy unoka sokáig szánkózik, mert az nem egészséges, felfázás, meg minden. A fene a szánkóját ennek a megkeveredett világnak!

De maradjunk csak a seprésnél! Én nem tudom, hogy manapság milyen havak esnek, de régen apám csak úgy fogta könnyedén azt a nagy seprűt, vagy hólapátot, lebbentett velük párat, jobbra, balra, máris sercegve bomlott előtte a szűz hólepel. Mint a pihetoll, olyan könnyű lehetett az a régi hó. De ez a mai? Ólomból gyártják, vagy sóból? A seprű vesszeje elhajlik tőle, a lapát előtt bazalttá keményedik, nem lehet az istennek se beledöfni a szerszámot. Felemelni és félretolni? Nincs az az ember!

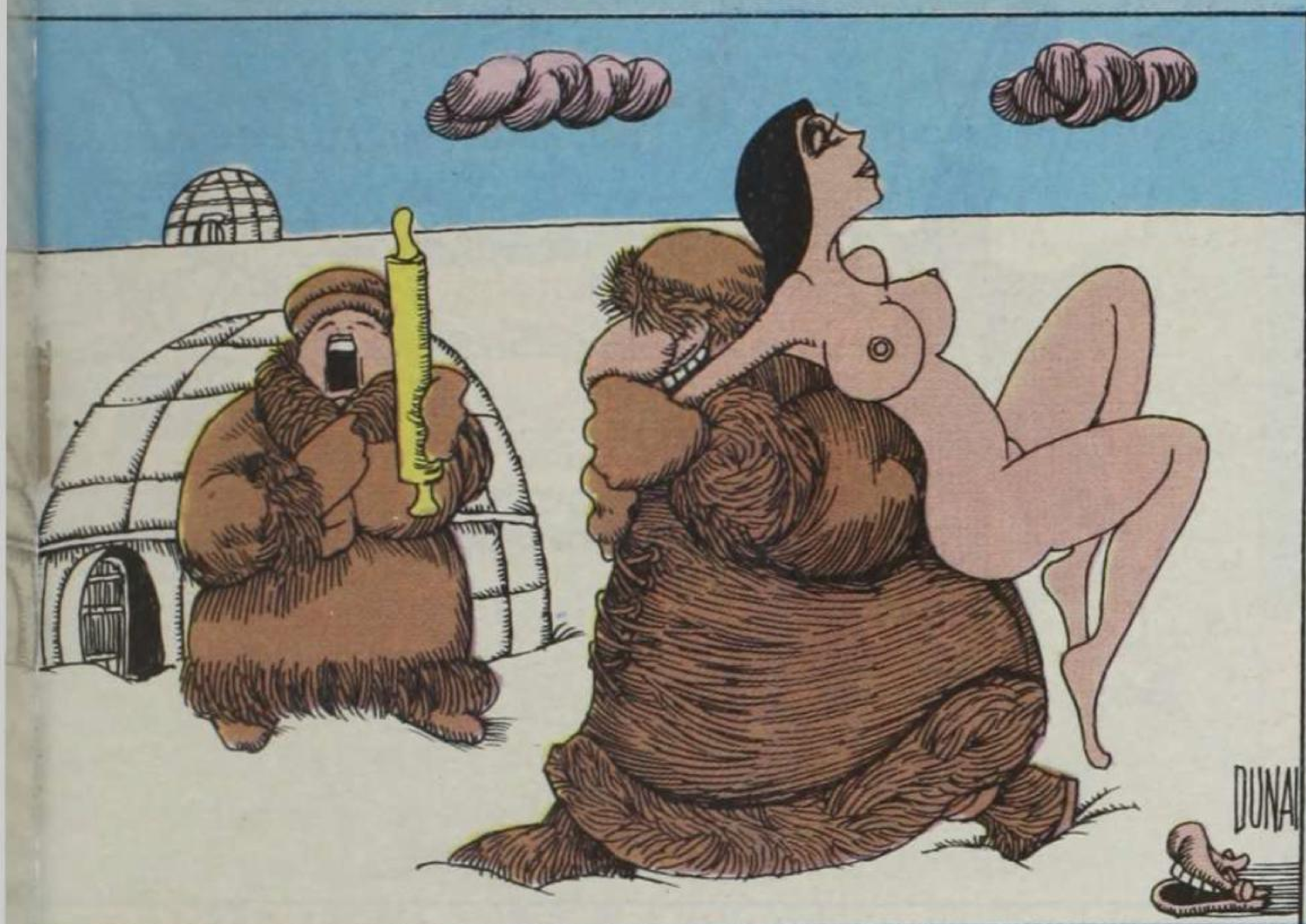
Ez a mai hó fehérnek se valami szép fehér! Régente házunk körül patyolat volt tőle a táj. Ez a mostani, városi, csak olyan, mitha imént hoztuk volna a Patyolatból, mélymosás után. És semmi tartása. Rögvest tócsává árad, bokáig ér az olvadás. Mai hónak híg a leve.

Régente Mikulás táján esett le először a hó. A boltos előtt szép piros volt a fény, ami sötétben a járdára vetült, mert Heller bácsi, a szatócs, piros fluszpapírral vonta be, Mikulás tiszteletére, a boltajtó üvegét. Most hol novemberben megjön, hol februárig se, de nem piros. Lehet azonban, hogy ez a rendszerváltástól van, hogy most nem piros.

Meg a szoba! Az se olyan telente, mint régen. Akkor csak becsoszogtam az előszoba kövezetére, onnét a szobába, sose vettem észre, hogy patakzanék belőlem a szutyok. A mai gyermekek cipőjéből viszont szörnyen kifolyik, borzasztóan mutat utánuk a kövezet, meg a padló! Valami rémlik, hogy akkoriban anyám állandóan jött utánam egy ronyggyal, de sose mondta, hogy miért. A rongy is tette a dolgát rendesen.

Az anyák, meg a rongyok is másak voltak régen! Vagy a mai gyerkőcökben több lenne a lé? Ki tudja!

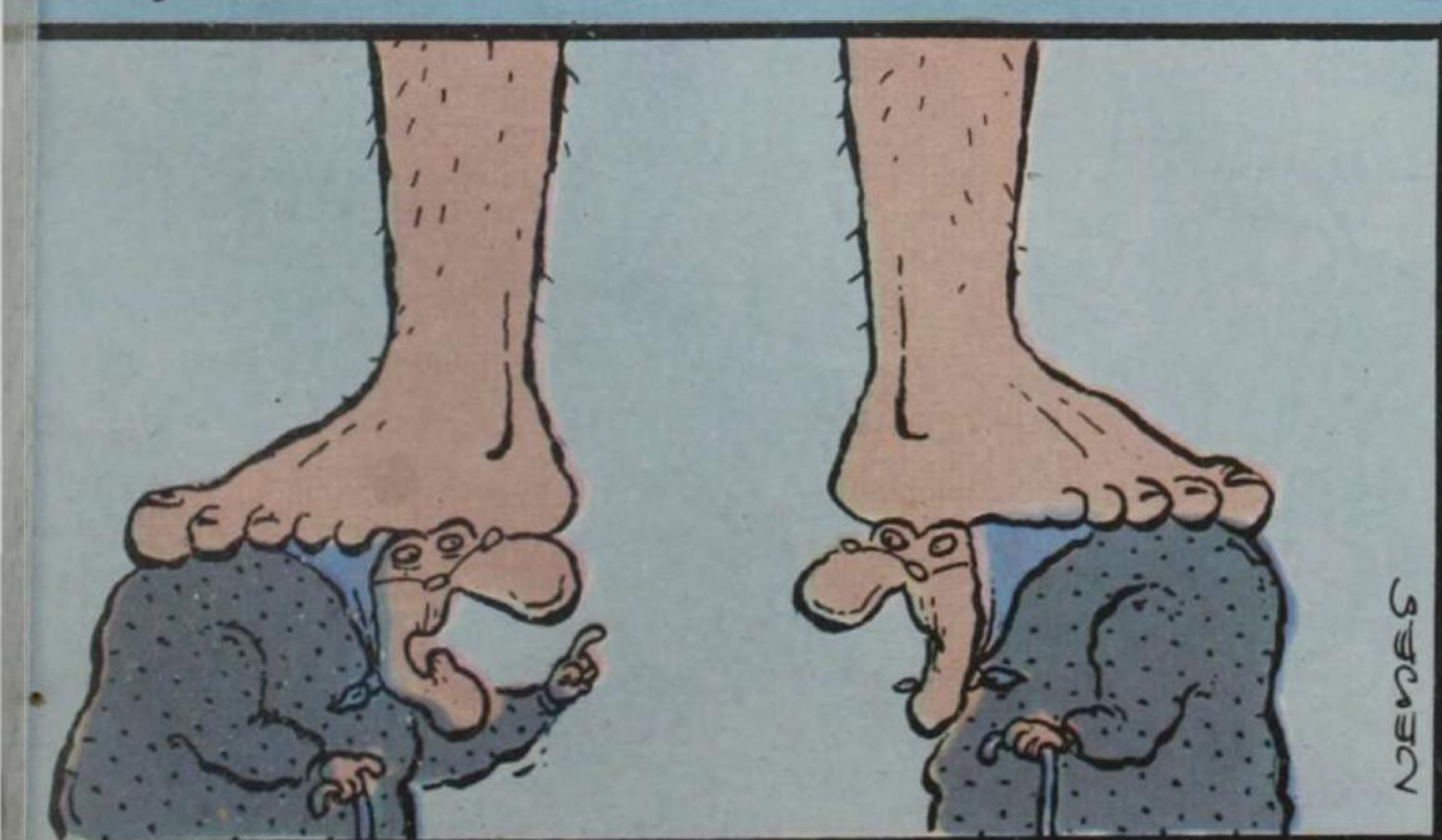

– Mit csináljak? Majdnem megfagyott szegény!

GAZDÁLKODÁS

– Ma matematikai villámkérdésekkel döntjük el, kinek nem ...t tányér...

Szintén a létminimum alatt?

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Elárulok egy műhelytitkot: a Ludas Matyi nyomdai átfutási ideje meglehetősen hosszú. A lap összeállítása és utcára kerülése között két nap híján két hét telik el: így aztán az át*futás* némileg túlzó kifejezés... Amikor a múltheti számunkban egy havas Erzsébet-napra emlékeztem, még nem sejtettem, hogy az idén már jóval Erzsébet-nap előtt hó takarja be az országot.

Most ismét a hóról locsogok, bár nem tudhatom, milyen idő lesz e számunk megjelenése idején.

1987. november-decemberében turnén voltam Amerikában. Az USA és Kanada magyarjait szórakoztattuk. Amikor megérkeztünk egy-egy városba, a helyi magyarok már a repülőtéren vártak, az ott töltött idő alatt ők pátyolgattak minket.

Így volt ez Chicagóban is. Este érkeztünk, a kedves magyar úr, aki szállásunkra fuvarozott minket, megígérte, másnap megmutatja nekünk a várost. „Hacsak nem esik le a hó" – tette hozzá.

Reggel értünk is jött a szállodához. „Estig veletek leszek – ígérte –, hacsak nem esik le a hó."

Nem értettük. Mi köze ehhez a hónak? Talán egy kis havazás leállítja az amerikai metropolis életét?

Aztán fény derült a titokra: barátunk nyugdíjas. Telente alig várja a havazást, amikor hótakarítással egészítheti ki amerikai mércével mérve csekélyke nyugdíját. „A hó a szegény ember kenyere" – tette hozzá. Hiába, Amerikában sem mindenki milliomos...

Benedek Tibor kabaréjelenete jutott eszembe. Zacsekként nosztalgiázott a színpadon. (Ez a Zacsek nem tévesztendő össze a mai, piacpárti Zacsekkal. Akkoriban amolyan Hacsekpótlékként élt a kabaréban.) „Régi szép idők! Amikor még diplomások is kotorták a havat!... Ha beteg voltam, megvizsgált a mellettem lapátoló orvos, ha peres ügyem akadt, kéznél volt az ügyvéd, sőt, volt ott bíró is, aki egy hóbuckán rögtön le is folytatta a tárgyalást..." Hiába, a nagy gazdasági válság idején – a huszas-harmincas évek fordulóján – nálunk is a hó volt a szegény ember kenyere...

De az ötvenes években is sokunknak jól jött a havazás. Magam akkoriban a Völgy utcai csecsemőotthon segédfűtőjeként havi hatszáz forintért építettem a szocializmust, bizony jól jött az a húsz-harminc forint, amit hólapátolással lehetett hozzákeresni. Már amikor hullott a hó – és jutott lapát. Mert akkoriban igencsak nagy tolongás volt az égből hullott mellékesért.

Manapság is sok a szegény ember. De már vannak bíztató jelek. Például az, hogy kevés a hómunkás. Pedig a hajdani 20-30 forinthoz képest a mai 600-700 forint reálértékben is elég tisztességes összeg, ennyit lehet egy nap vagy éjszaka összekotorni a hóból. (Gyanítom, Chicagóban többet, bár olyat nem hallottam, hogy valaki hókotrásból lett volna milliomos. A hóhányás arrafelé is nagyobb üzlet... Mert a hóhányóknak mindenütt jól megy soruk.)

Félreértés ne essék: tudom, milyen tragikus méretű a munkanélküliség. De úgy tűnik, Budapest még szerencsés helyzetben van. A látszat legalábbis az. A felkínált munkalehetőségre kevés a jelentkező.

De az is lehet, hogy többen jelentkeznének. Csak nem tudnak eljutni a jelentkezési helyekre. Hiába, nehéz a közlekedés, mert kevés a hómunkás.

Vagyis azért kevés a hómunkás, mert kevés a hómunkás.

Vagy csak a Jóisten tévedett. Azt hitte, olyan helyre küldi a havat, ahol rá vannak szorulva. Közben megfeledkezett chicagói barátomról, aki bizakodva várja a fekete hófellegeket.

Hulljon inkább ott a hó, ahol többen számítanak rá. Például Chicagóban...

BECSEI MIKLÓS:

MAGYAR MURPHYK

BARTH TÉTELE

A görbe is egyenesnek látszik, ha túl közelről nézed.

●

JAFFE A PIACGAZDASÁG ELŐNYÉRŐL

Ha egy olcsó és jó holmi eltűnik a boltból, azt sohasem olcsóbb és jobb váltja fel.

●

ROGERS SEGÉDPSZICHIÁTER FELFEDEZÉSE

A nagy felfedezések ismeretek hiányából születnek.

●

JENSEN KAMPÁNYSZABÁLYA

Megszólítani vagy leszólítani valakit nem ugyanaz.

●

CONNOR A STÍLUSRÓL

Gondolkodni körmondatokban, cselekedni tőmondatokban stílusos.

●

„SOK HŰHÓ"-TÖRVÉNY

Állították, majd megcáfolták. Az időt, pénzt és fáradságot leszámítva nem történt semmi...

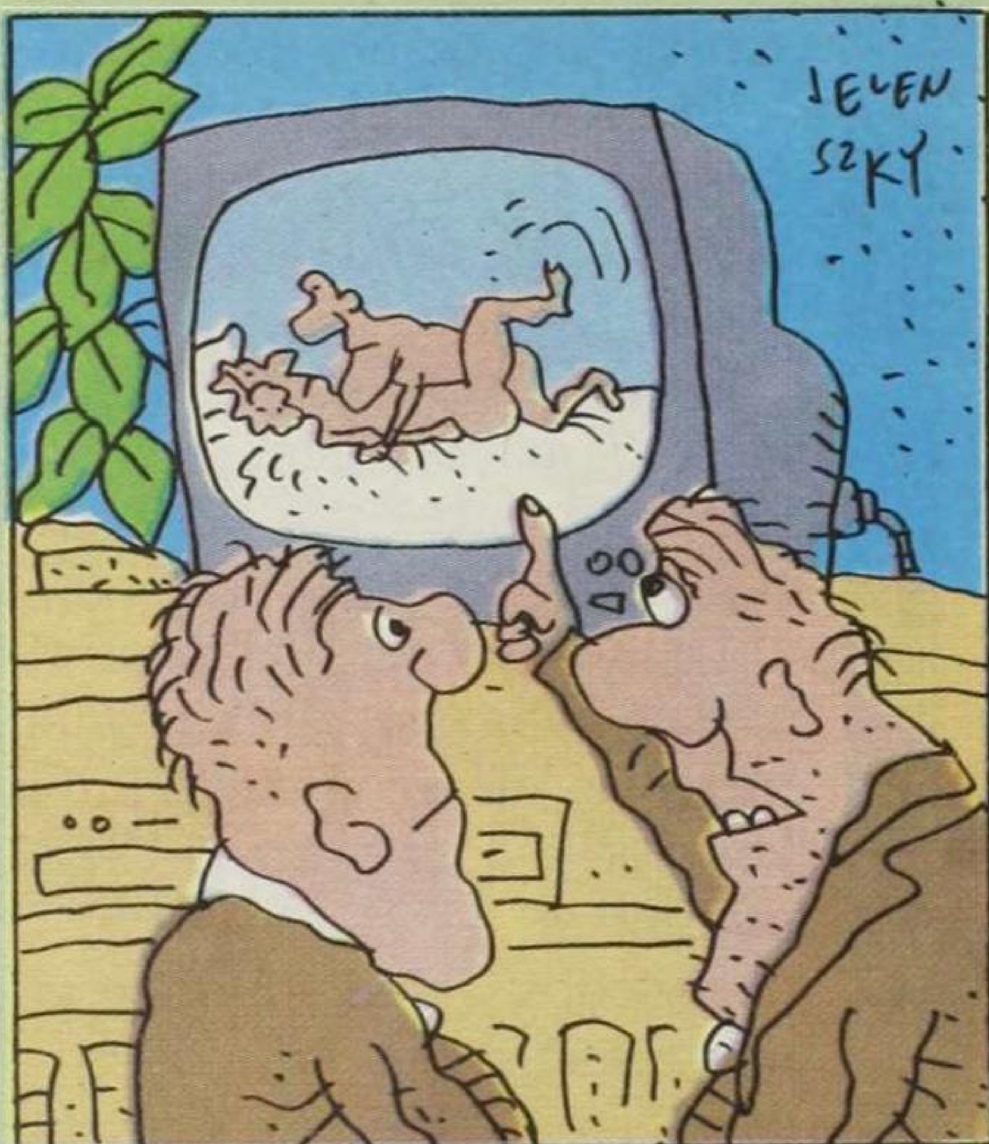
●

MILES JÓ TANÁCSA

Ahol még sok az élő szemtanú, ott csínján bánj a megemlékezésekkel!

– Bátrabban csúsztasd, mint a lapnál!

– Tudják, hogy az ellenzékkel szimpatizál, és direkt rossz színben tüntetik fel a választás előtt...

– Úgy gondolom, túl jól sikerült az Orbán Viktor-féle „letisztulás", vissza kellene egy kicsit fognunk...

FIDESZ-NARANCS OSZLIK

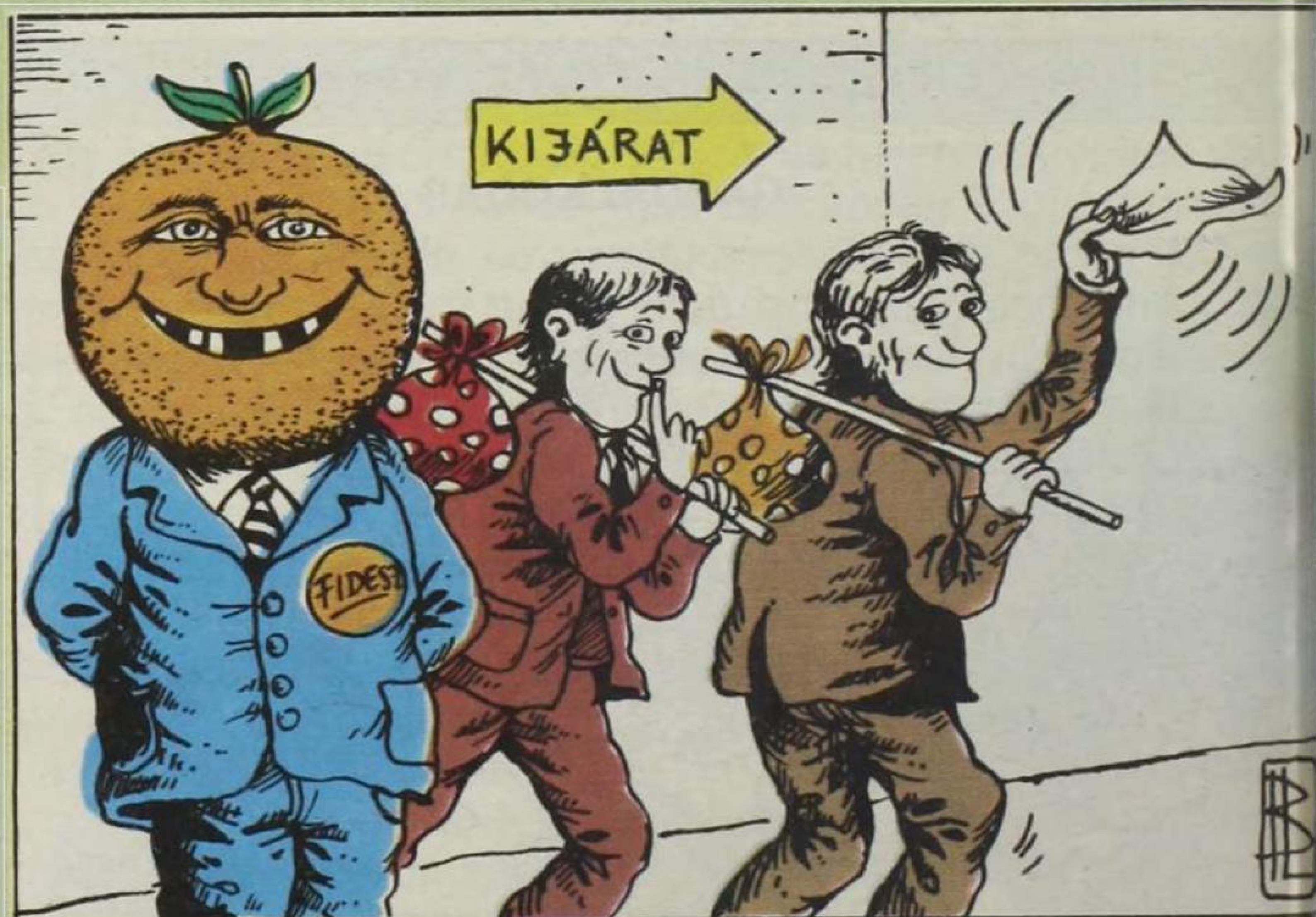

A VIKTOR(IA) FEDÉLZETÉN

– Már alig fodrozódik, pedig nemrég vonult el egy ung-ár...

FOGHÍJAS FIDESZ

– Elnézést, hogy félbeszakítom a pártgyűlést, de az elnök urat telefonon keresik...

BODNÁR GYULA:

MEGY A GŐZÖS... MEGY A GŐZÖS?!

Ha majd Bakt Ernő, mint ráérős történész, veszi magának a fáradságot, és valamely lipótmezei kórterem kies zugában megírja a vasút történetét a pattintott kőkorszaktól a legutóbbi figyelmeztető sztrájkig, akkor fel fog tárulni előttünk az a techno-szociálháló, melyről még maga Sztyepan Sztyepanovics Stephenson – a rénszarvasvontatású kandómozdony feltalálója – sem álmodhatott. Hiszen, mint ahogy azt Bakt Ernő, a jövendőbeli krónikás – jelenleg még félmunkaidős saruzó – elmondja:

– Kezdetben volt a személy-, a sebes-, majd a gyorsvonat, aztán, ahogy Rátonyi művész úr is említette, „Jött a lux, jött a lux, jött a luxusvonat...". Azután az aranyvonat, a Kádárvonat, és ezen a télen itt a No. 1., a *hajléktalanvonat!*

– Bocsásson meg, ez annyit jelent, hogy elprivatizálják a vonatok feje felől a csarnokokat?

– Rossz agytekervényre tolatta a gondolatmenetét, barátom. Ez azt jelenti, hogy akinek nincs lakása, annak juthat egy fülke a rákosrendezői szerelvényben.

– Netán megirigyelték a tavalyi hajót?

– Hol van már a tavalyi hajó?! Nézze, ott sok volt a gond. A hajó ugye vízen van, a vízen hullámok, azok mozgatják a hajót, és a társalgóban könnyen kiborul a vodka. Emiatt aztán busz lesz a hajóból. Grimbusz. Szóval, pillanatok alatt kész a zűr, de napokig nem múlik el a rendőrkapitány fejfájása.

– Na, és a vonaton nem fordulhat elő ilyesmi?

– Ki van zárva! Mihelyst kitör valami balhé, a szerelvény indul, és meg sem áll az első lakatlan faluig. Dupla haszon! Az itteni rendőrök nyugodtan aludhatnak, és a szociológusok is örülhetnek, hogy megindult a visszanépesedési folyamat.

– Lesz elég vasúti kocsijuk?

– Nézze, én bízom a szakszervezeti két lábon állásban. Több bérhez több bevétel kell, ezért emeljük a viteldíjat, ezzel kevesebb lesz az utas és több az üres kocsi. Ha nem emelünk, marad a régi bér, jön a sztrájk, és megint üres minden kocsi. Ki van ez rojtolva, mint Sobri Jóskán a bő gatya.

– Vannak-e más egyéb terveik?

– Garmadával! Mi ugyanis nemcsak fővárosban gondolkodunk, nekünk szívügyünk a vidék is. Tervezzük, hogy nagyobb falvak holtvágányaira is kiterjesztjük a szolgáltatást, méghozzá komplex módon.

– Úgy értsem, hogy engedélyeznék az állattartást is?

– Nyert! Nézzen körül, a legtöbb kocsi már ma is olyan, mint a disznóól.

– Arra nem gondolnak, hogy eközben éppen az Európához való csatlakozásért küzdünk?

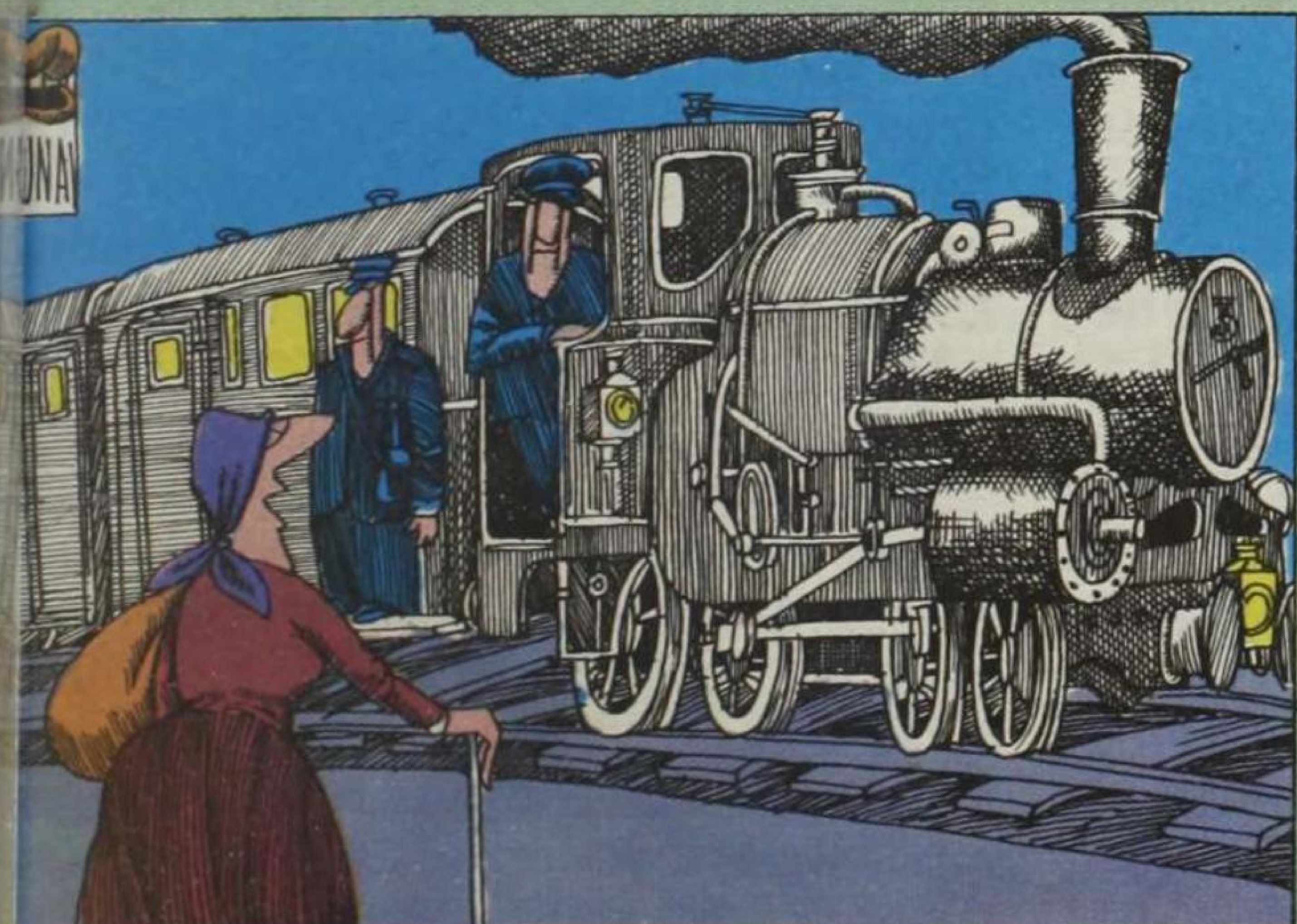
– Dehogynem! Akarunk mi nemzetközi járatokat is szervezni! „Topi-tours", avagy „Világ csőlakói, egyesüljetek!".

– No, és mi lesz velünk, akiknek van lakásunk? Mi hogyan fogunk közlekedni?

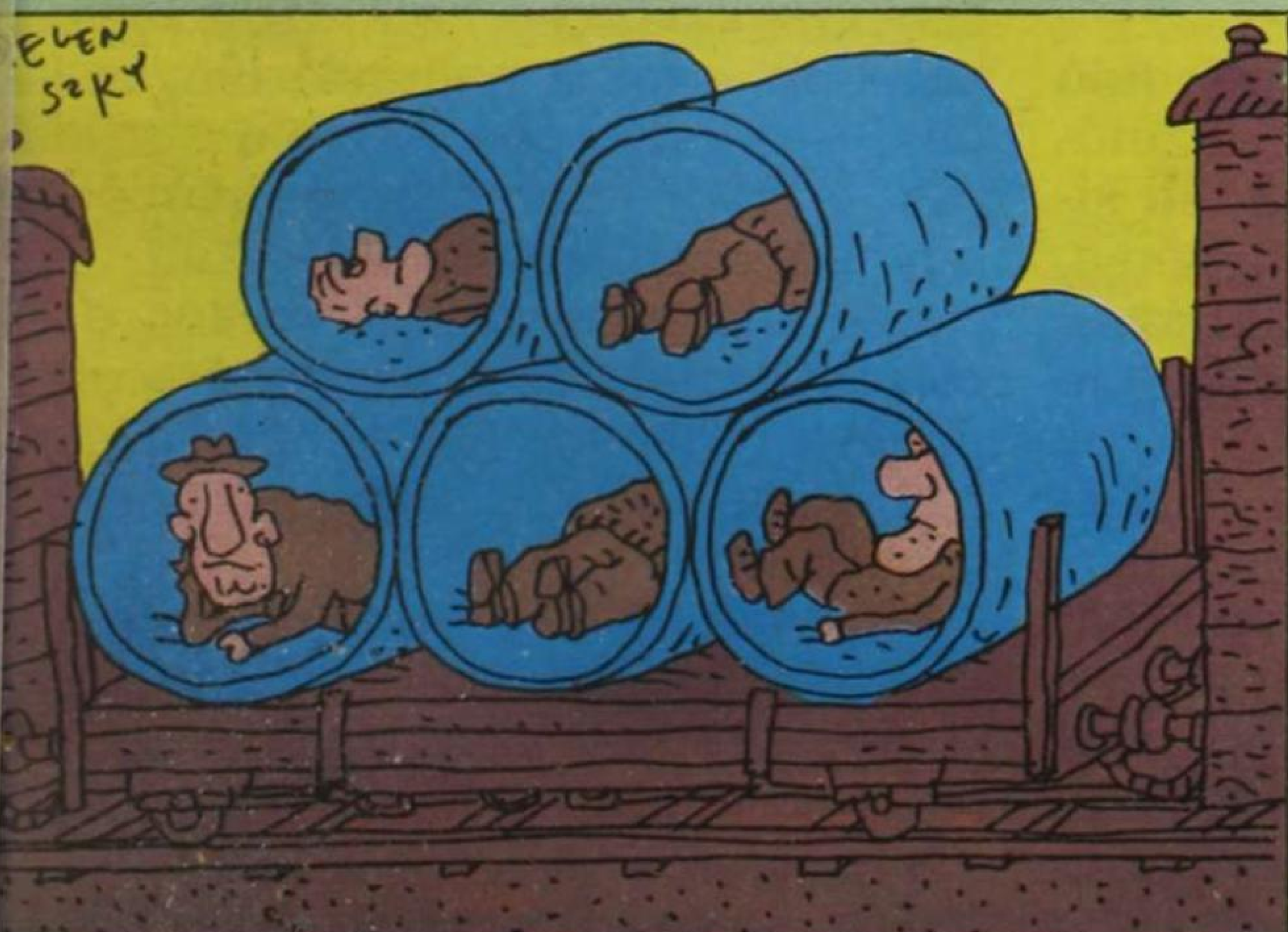
– Ha ilyen óhaja van, érdeklődjön a hőlégballonosok szövetségénél. De ha szabad ajánlanom, akkor lehetőleg sietősen tegye.

– Csak nem akarnak hajléktalan-hőlégballonokat is kitalálni?

– Nem, az más dimenzió, de biztos, ami biztos. Ha ugyanis kevésnek bizonyul a vagonparkunk, akkor tőlük fogjuk a charter járatainkat megrendelni!

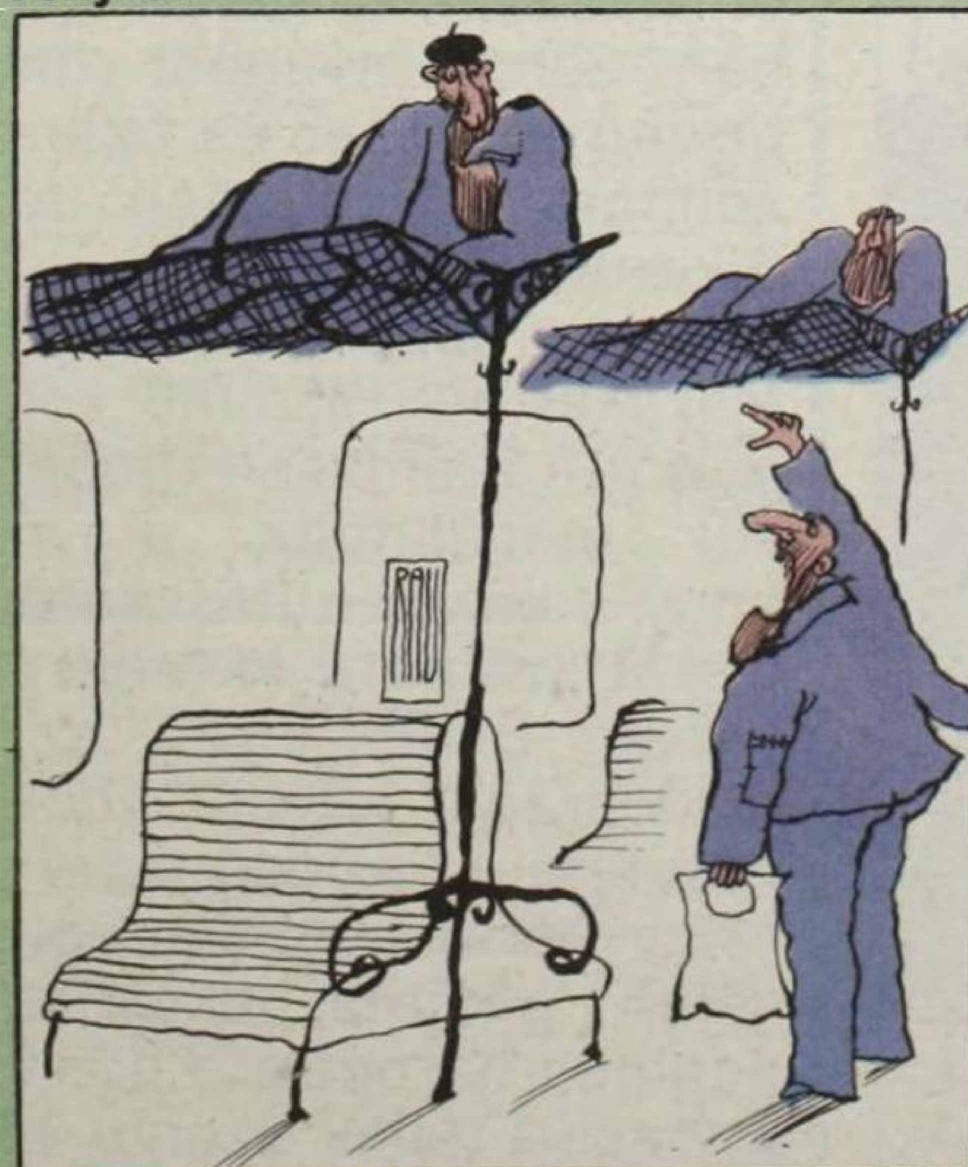

Fiúk! Nosztalgiázzunk kicsit! Én se megyek sehova...

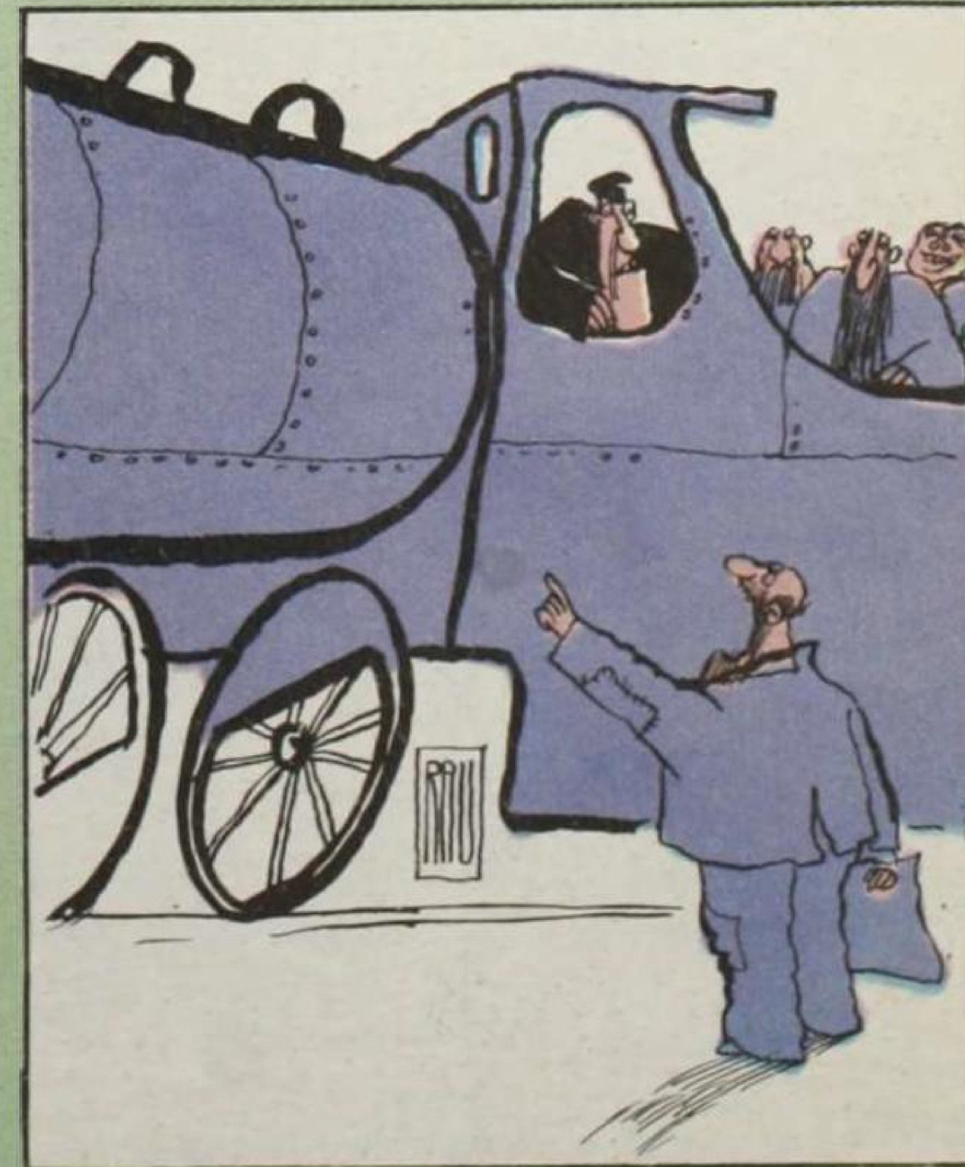

– Kérek egy hálókocsi jegyet, kispárnával, a Rákosrendezői nem induló szerelvényre!

– Azonnal jöjjön le onnan, a Demszky nekem ígérte azt a felső ágyat!

– Főnök, hadd aludjak a kazánban, ott a legmelegebb...

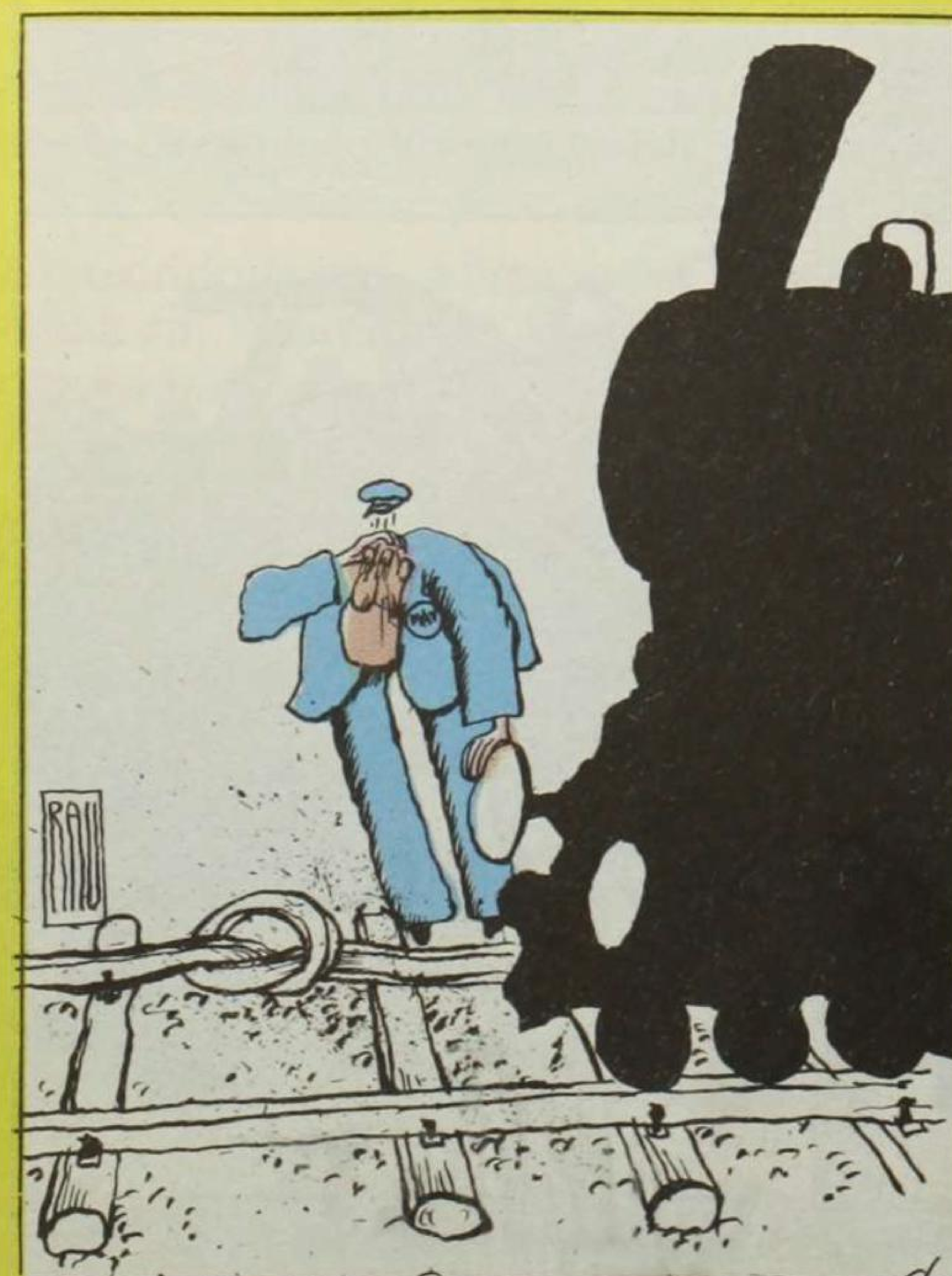
Sztrájkoltak a mozdonyvezetők EGY HELYBEN FÜSTÖLÖGTEK...

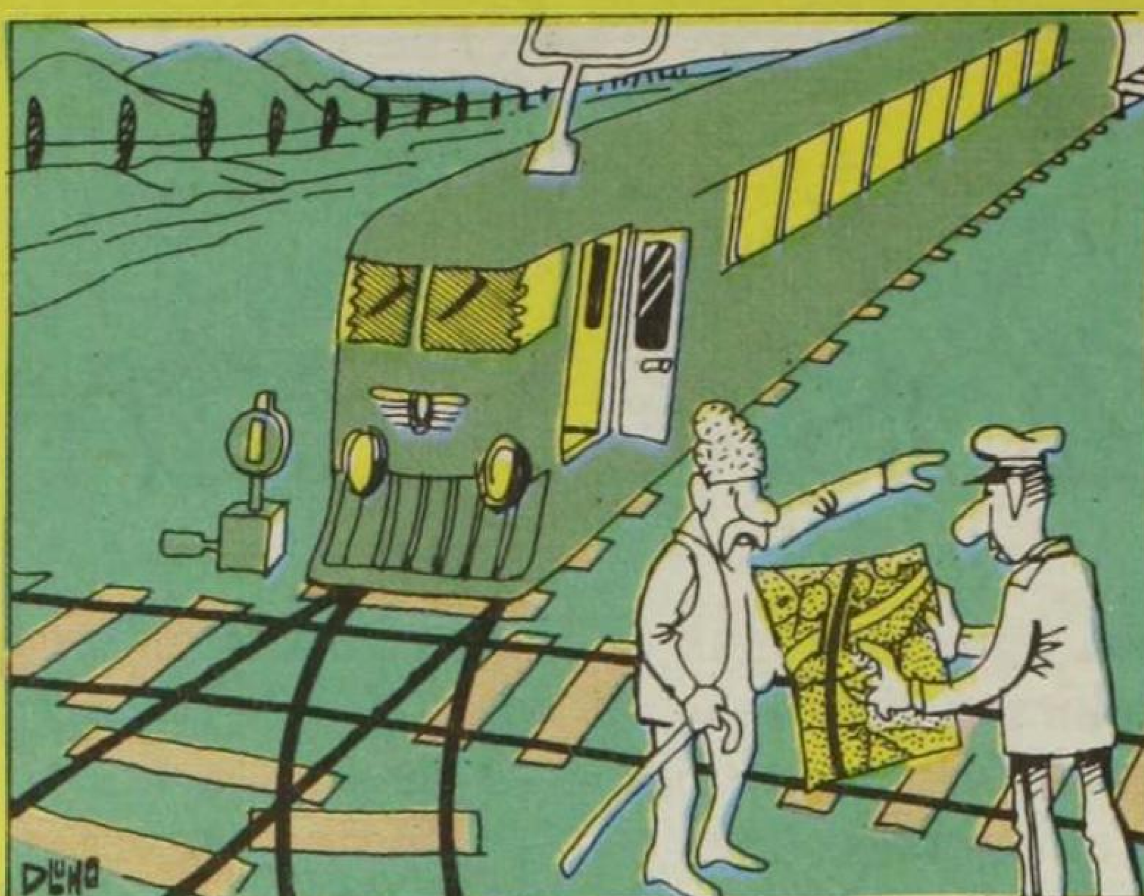

– Se nem sztrájk, se nem munkalassítás, simán csak késik...

– Azt mondja, mint utas, azzal segít be a sztrájkba, hogy nem vesz jegyet...

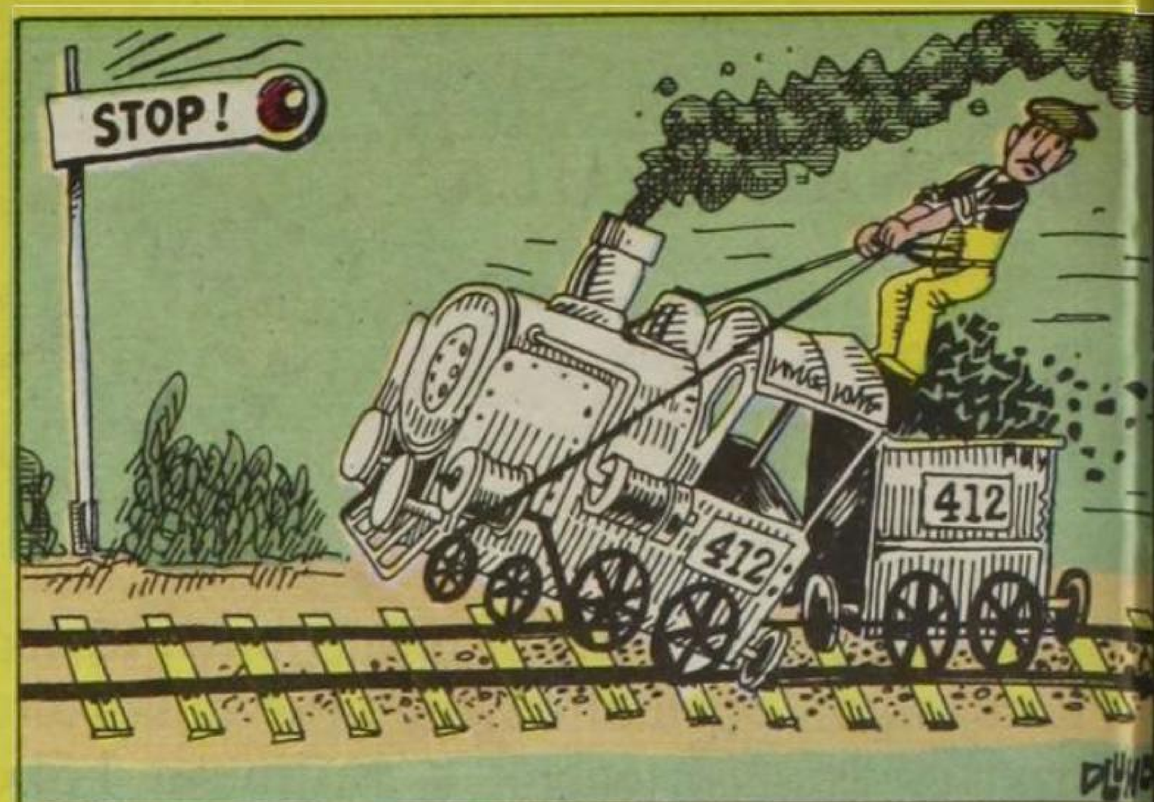

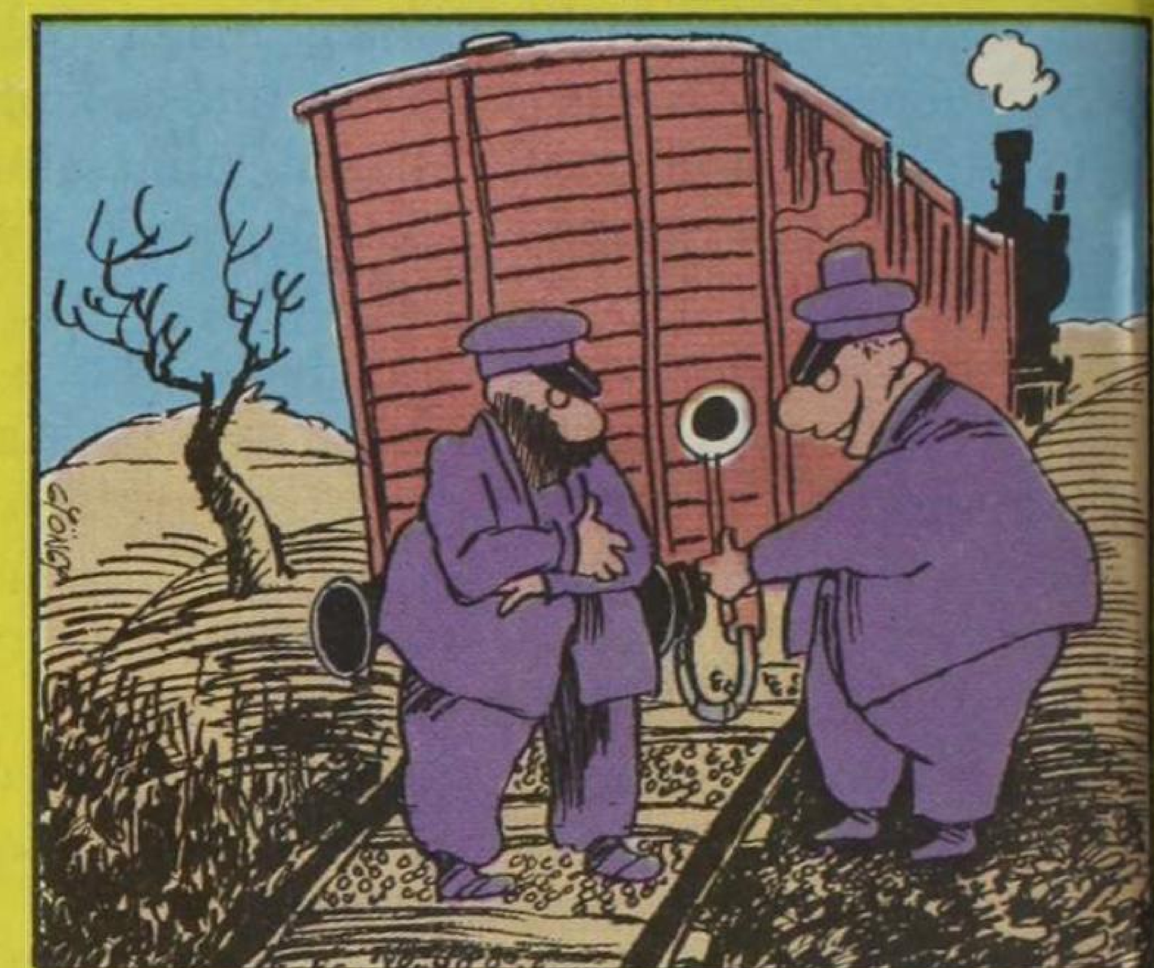
– Maga is sztrájkol?
– Nem, csak eltévedtem...

– Vasutassztrájk? Nekem úgy tűnik már hosszú idő óta, hogy az utasok sztrájkolnak...

RÉGI BÚTORDARAB

– Az sztrájktörés, ha nem emelem fel a tárcsát, csak odaszólok: ha akarsz, mehetsz, Józsi...

WALTER BÉLA:

KÉT VASUTAS

A MENETREND

Az ikerház építésébe a sógorával közösen vágott bele. Spórolt pénzük közvetlenül az alapozás befejezése után, a bankkölcsön pedig közvetlenül a főgerendák megvétele előtt fogyott el.

Pénzt kell szereznünk, mindenáron! – fogalmazódott meg bennük a könyörtelen felismerés.

A Nagy Magyar Vonatrablás tervét sógora albérleti szobájában dolgozták ki a legapróbb részletekig. A rajzokat és a feljegyzéseket parányi darabokra tépve az utolsó vacsorán fogyasztották el, kevés rósejbnivel.

A következő hajnalon mindketten ott hasaltak a vasúti töltés oldalában. Szívük nyugodt ritmusra vert, hiszen ezerszer és ezerszer végigzongoráztak minden lehetőséget. Sikerülnie kell!

Vajna József, a Győrből induló éjszakai pénzszállító vonat vezetője a t.-i állomáson menetrenden kívül megállította a szerelvényt, hogy a közeli autóscsárdában átvegye a számára félretett három kiló pacalt. Ennek okán az ügyeletes bakter zöld jelzést adott a Komárom felől közeledő tehervonatnak.

Így történhetett meg, hogy hőseink sikeres akciójuk nyomán pontban három óra tizennégy perckor szert tettek tizenöt vagon közepes minőségű födémgerendára...

A KALAUZNŐ

Üldögél az emberfia, nevezzük őt Pentelének, az f.-i állomás restijében, várja a miskolci csatlakozást, ami késik persze, naná. Pentele harmadszor olvassa végig a legfrissebb F.-i Harsonát, Utasellátó-csokit majszol, mellé *pilseni típusú* sert kortyolgat. A resti csaknem üres, mindössze két nehézillatú pályamunkás bóbiskol a sarokban, kemény hideg van odakint.

És ekkor megtörténik a csoda!

A restibe belép a kalauznő. Az ajtóban megtorpan egy pillanatra, körülnéz. Atyavilág! A tányérsapka alól kikacagó szőke huncutkák, az a fütytyös száj, a kemény mindenholgömbölyűség, a kék egyenruha suhogása. Nincs tévedés, ő az a délelőtti tünemény az *egri személyről*. Pentele torkán megakad az utasellátós csoki. A kalauznő határozott léptekkel – óh, azok a nejlonharisnyás lábak! – érkezik oda Pentele asztalához. A férfi fölemelkedik ültéből, s úgy is marad, ég és föld között.

– A kilencvenegy-tizenkettes szerelvényen felejtette. Menettérti – simítja a ragacsos asztallapra a gyűrött vonatjegyet a tengelytündér. – Emlékeztem a kupéra...

– Nemdohányzó – bólint Pentele, s kaparni kezdi a torkát valami régi-régi emlék boldogult úrfikorából, talán egy féligszívott Darling cigaretta füstje.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

SIKLÓS CSABA

országgyűlési képviselővel

Beszélgetésünkkor a levegőben lóg egy vasutassztrájk lehetősége. Találkozásunkat is kellett halasztanunk, mert Siklós Csabának, mint a MÁV Rt. igazgatótanácsa elnökének a szakszervezetekkel történő tárgyalásokon kellett részt vennie.

– Képviselő úr, vérig vagyunk sértve. Ezek szerint önnek a vasút fontosabb, mint a Ludas Matyi?

– A MÁV nemcsak az én számomra, de az egész ország számára nagyon fontos vállalat. Csak amíg a Ludas Matyi jókedvet fakaszt, a MÁV sajnos sokszor bosszúságot okoz. Azzal, hogy drága, időnként piszkos, pontatlan.

– Akkor nagyon stílszerű a találkozásunk, hiszen az első időpontot el kellett halasztanunk, vagyis gyakorlatilag késve ültünk le beszélgetni.

– Én vasutas családban nőttem fel. Régen a vasútnál dolgozók számára a pontosság nagyon fontos volt. Mára nemcsak a vasútra jellemző a pontatlanság, hanem az egész országra.

– Régen más volt a vasutasok megbecsültsége is. Fülembe cseng a régi sláger: „Az én rózsám vasutas, vasutas, vasutas...", aztán néhány sorral odébb: „Teheti, mert vasúti, vasúti, vasúti / magyar állam fizeti...". Most mintha nem lenne olyan irigylésre méltó a vasutas, mert a „magyar állam fizeti".

– Hát, nem fizeti túl, az kétségtelen. De nemcsak a vasutasokat... Az már eredmény, hogy elértük az országos átlagot. Az igények és a lehetőségek között meg kell találni az egyensúlyt.

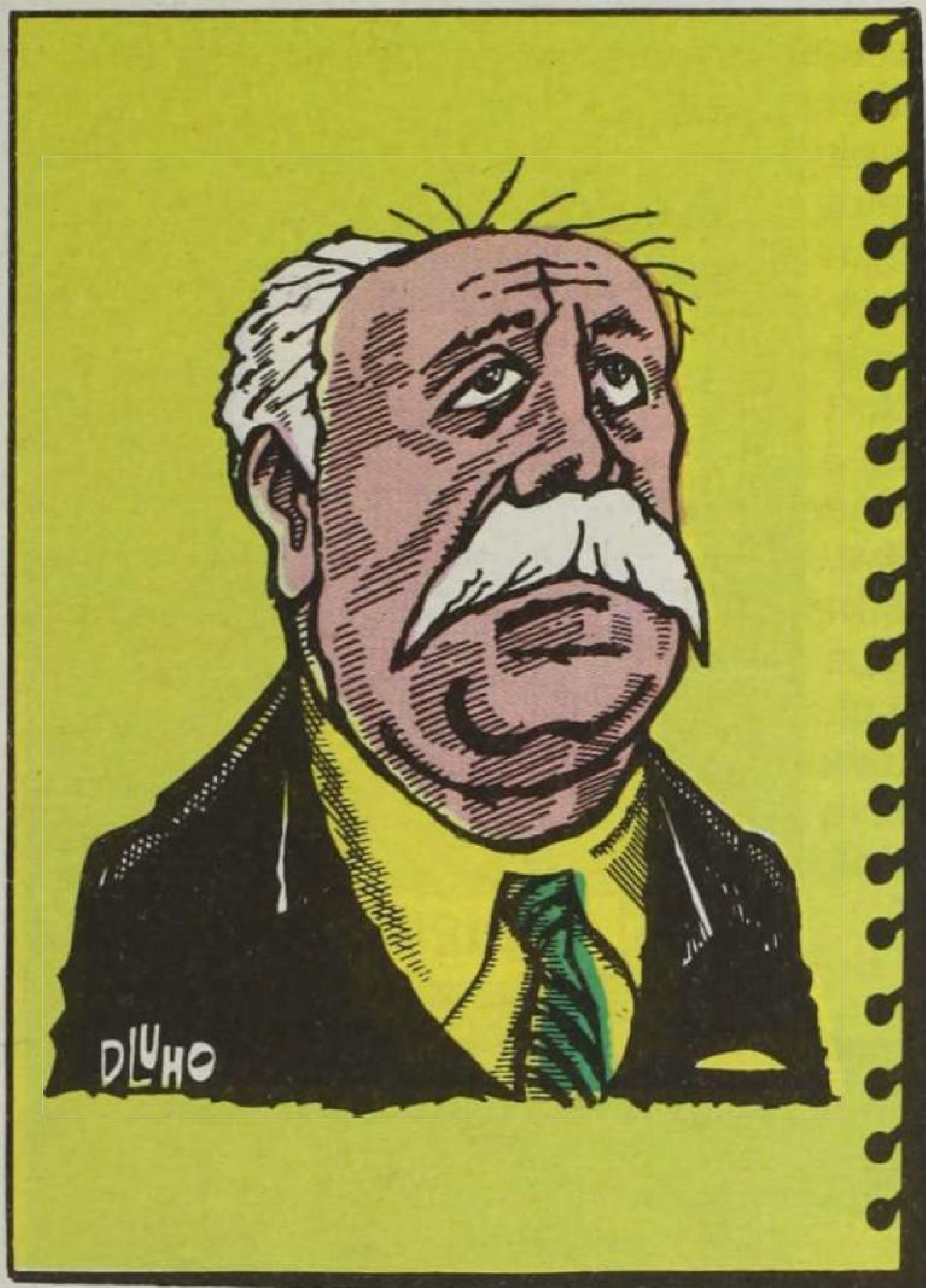
– Régen sok vicc is szólt a vasutasokról. Eszembe jut az egyik. Indulásra vár egy vonat a Keletiben. Egy vasutas végigmegy a szerelvény mellett, és hosszú nyelű kalapácsával megütögeti a kerekeket. Egy utas megkérdi: „Ezt miért csinálja?" – de a vasutas rá se hederít, megy tovább és kopogtat. Az utas nem hagyja annyiban, utána megy, megismétli a kérdést – de választ most sem kap. Az utas dühbe gurul, odamegy egy vasúti tiszthez: „Kérem, ez felháborító! Többször is megkérdeztem azt az embert, hogy miért kopogtatja a kerekeket, de nem válaszolt. Miért? Talán hadititok?" – „Kérem, uram, nyugodjon meg. Én megmondom önnek. Azért kopogtatja a kerekeket, hogy ellenőrizze, épek-e. Ugyanis a repedt kerék egészen más hangot ad." – „És ezt ő miért nem árulta el nekem?" – „Ne tessék rá haragudni. Süket szegény!" – Most nem arról van szó, hogy szegény vasutasok kopogtatnak, kopogtatnak, de azok, akiket illet, süketek, vagy nem akarják meghallani?

– Erről szó sincs. Minden lehetségest igyekszünk megtenni a vasutas dolgozók érdekében.

– Lehet, hogy ön most úgy van, mint az egyszeri masiniszta, akitől megkérdezi egy türelmetlen utas, hogy „Mondja, uram, nem tudna gyorsabban menni?" –, mire a mozdonyvezető: „Tudnék én, kérem, hogyne tudnék. Csak nem hagyhatom itt a vonatot."

– Ez az, amit az imént az igényekről és a lehetőségekről mondtam.

– Ön a közlekedési tárca minisztere volt. Közbevetőleg hadd kérdezzem meg: most nyugalmazott miniszter?

– Nem. Volt miniszter vagyok, vagy ha úgy tetszik: ex-miniszter.

– Családi példából tudom, hogy hajdanán ha egy miniszter akár negyvenévesen búcsúzott el a bársonyszéktől, holtáig kapta a nyugdíjat. Vagy amíg a kommunista hatalom meg nem vonta tőle...

– Nálunk ismeretlen az efféle nyugdíjazás.

– Amikor miniszterváltásra került az ön esetében sor, sokan arra gyanakodtak, ez koncepcióváltást is jelentett. Ön ugyanis túlságosan a vasútra koncentrált.

– Ha meg a vasutasokat kérdezi, ők azt mondják, hogy elsősorban a közutakkal foglalkoztam. Mindegyik igaz – és egyik sem. Ha tíz területe van egy tárcának, mindegyikkel foglalkozni kell. Bár azt emelt fővel vállalom, hogy elsősorban vasutas voltam, vagyok és leszek.

– Akkor részt vesz a sztrájkban is?

– Nem, a sztrájkban nem veszek részt. Nem azért, mert eleve nem értek egyet. Ha nincs más eszköz... De egyelőre nincs meg az a társadalmi támogatottság, hogy a sztrájk igazán eredményes legyen. A mai körülmények között 35 százalékos béremelést követelni nem reális. Ne feledjük: ezt a társadalom más rétegeinek kellene fedezni. Különben sem hiszem, hogy a vasutasok komoly sztrájkhangulatban lennének. Inkább a szakszervezetek vezetői riogatnak minket a sztrájkkal. De ezek nem humoros kérdések. Egy sztrájkkal tönkre lehet tenni az egész gazdaságot. Egy olyan fenyegetéssel, ami visszaélés is lehet. Ezzel nem szabad viccelődni.

– Nem is áll szándékunkban – habár nekünk olyasmivel kell viccelődnünk, ami foglalkoztatja az embereket. Különben is, én egyszer egy viccel mentettem meg a MÁV becsületét. Valamikor a hatvanas-hetvenes évek fordulóján vonattal jöttem haza Bécsből. Borzasztóan lassan döcögtünk, ez nagyon nem tetszett a kupénkban ülő osztrák úrnak. Többször is megjegyzést tett. Én azzal nyugtattam meg, hogy ez ritkán fordul elő, csak hát most lassító sztrájk van. Erre teljesen lehiggadt. „Így már egészen más!" – mondta. Azt már nem mondtam meg neki, hogy amikor a múlt században megnyílt az első magyar vasútvonal, a vonat gyorsabban ért Vácra, mint manapság...

– Mert ma sokkal több a megálló.

– Néhány év múlva – ha minden igaz – két óra alatt repít minket a vonat Budapestről Bécsbe. Pécsre mikor juthatunk ennyi idő alatt?

– Majd ha az adózók pénzéből több jut a vasútra. Nagyon sok pénzbe kerül a fejlesztés, és ez még nincs meg.

– Ha egy jótékony angyal hatalmas összeget juttatna a MÁV-nak, mire fordítanák először? Korszerűsítésre vagy béremelésre? Mert a laikus úgy képzeli, hogy a korszerű vasút nagyobb bevételt hoz, tehát több jut a fizetésekre – viszont a dolgozók türelmetlenek, ezt nem tudják kivárni.

– Ez párhuzamos dolog – akár a sínek. Nem lehet féloldalasan csinálni. Meg kell fizetni az embereket, hogy jobb kedvvel dolgozzanak, ugyanakkor korszerűsíteni is kell. Bölcs, okos, jókedvű működtetésre van szükség.

– Hajdan minden gyerek mozdonyvezető akart lenni. Visszatér még ez az állapot?

– Azt hiszem, még most is vonzódnak a gyerekek ezekhez a nagy járművekhez – ha már nem is pöfékelnek, hiszen modernizálódtak. De az emberek vonzódnak az utazáshoz, a sebességhez.

– Akit ismerünk, minden vasutas szerelmes a vasútba.

– Minden ember, aki szereti a múltját, és örömét leli a munkájában, büszke arra. Nem hiszem, hogy a vasútnál ez jobban érvényes, mint máshol, de talán jobban kijön a szolgálat. Közhely, de itt valóban nincs ünnep, nincs éjszaka, a vonatnak mennie kell... Arra van szükség, hogy az emberek örömmel végezzék ezt a szolgálatot.

– Csakhogy ez a szó: szolgálat, csúnyán leértékelődött az elmúlt évtizedekben.

– És ez nagyon nagy baj. Szinte szégyenné vált a vasútnál is, a kereskedelemben, de másutt is.

– Pedig csak az nem élt hiába, aki szolgálta a társadalmat, embertársait. Ez nemhogy nem szégyen – éppen ellenkezőleg. Hiszen maga a miniszter szó is szolgát jelent... De ez minden szakmára vonatkozik. Ha elvárom, hogy tisztességesen szolgáljanak ki az üzletben, a vasútnál, vagy akár az orvos igyekezete az én egészségemet szolgálja, nekem is a társadalmat kell szolgálnom – jelen esetben vidám interjúkkal.

– Márpedig a vasút nem az a terület, ahol most sok vidámságra lenne ok. A jókedvhez jó közérzet is kell, ahhoz pedig jó kereset. Még nem tartunk itt. De azért, hogy egy biztatót is mondjak: senki sem vitathatja, hogy minden nehézség ellenére a vasút SÍNEN VAN.

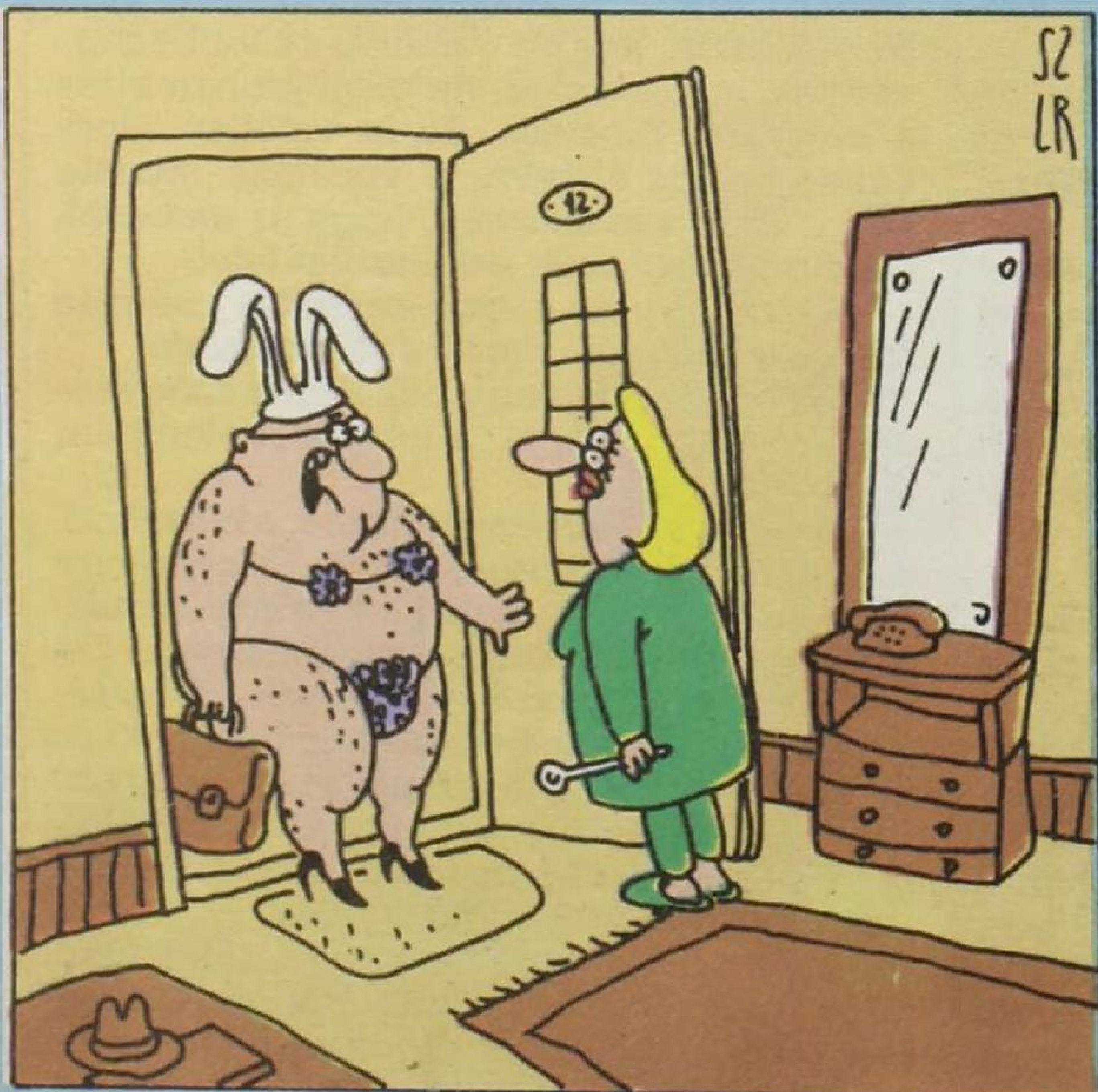
FARKAS MÁRTON:

MUNKANÉLKÜLI-MONOLÓG

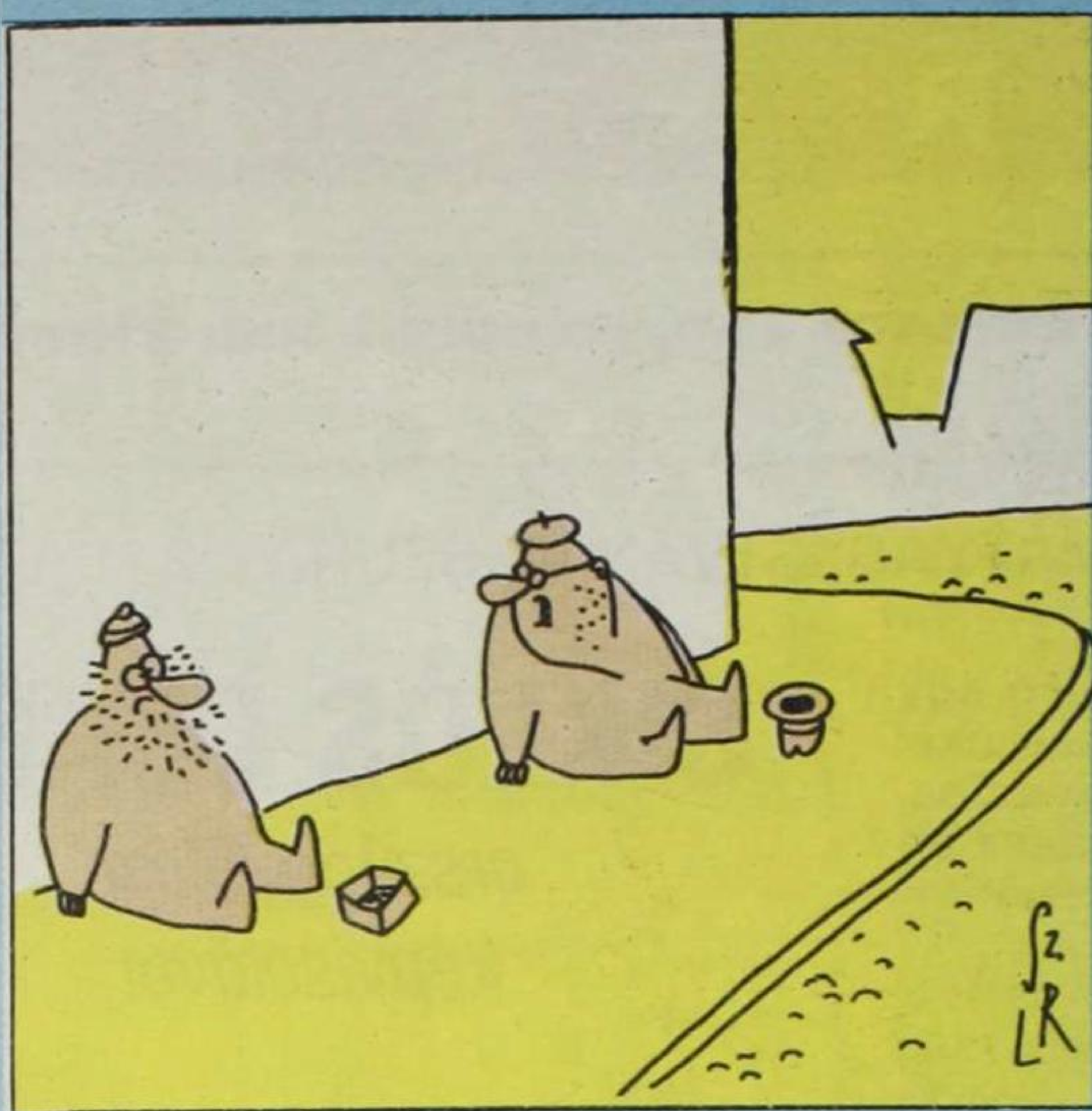
Munkanélküli János nyögve rakta le súlyos örökségét, majd karórájára pillantott:

– Nehéz időket élünk. Még az idő vasfoga is berozsdál. Mi ez? A kapitalizmus lehelete? Korfacsaró. Nem találjuk a munkahelyünket, pedig szeretnénk végre megállapodni. De velünk nem állapodik meg senki. Rólunk csak megállapítanak. Megállapítják, hogy nem gyarapszunk. Az üres zseb viszont sokakat zsebessé tesz. Fel kell kötnünk a nadrágot, különben menthetetlenül lecsúszik a legalsóbb rétegünk. És akkor pőreségünket szégyellhetjük majd a világ előtt. Iparkodnunk kéne. Azaz: kéne ipar... Kamránk üres. Csupán padlásunk van tele. Ígéretekkel. A pártok a mi ügyünkben pártatlanok. Azt zengik, hogy mindannyiunkat följegyeztek. De mi úgy érezzük, hogy inkább leírtak bennünket. Ám politikusaink azért kitesznek! Magukért. Értünk is. (Tesznek ránk.) Játszani is engedd... Ne hagyjanak ki minket a játékból. Kockázatos. És a kocka el van vetve. Hadd legyen még egy dobásunk. De ne a szavakkal dobálózzunk! *Előbb a has, aztán a morál.* Igazi tettekkel könnyebb szíven találni bennünket. Nem a munkától rándul görcsbe a szív. A munka harmóniát teremt, a tétlenség haramiát. Ne mások húzzák el a mi nótánkat. Hadd nótázzunk mi is.

Minek ennyi gazdasági szabályozó?
HÁTHA KÖZTÜK VAN AZ IGAZI

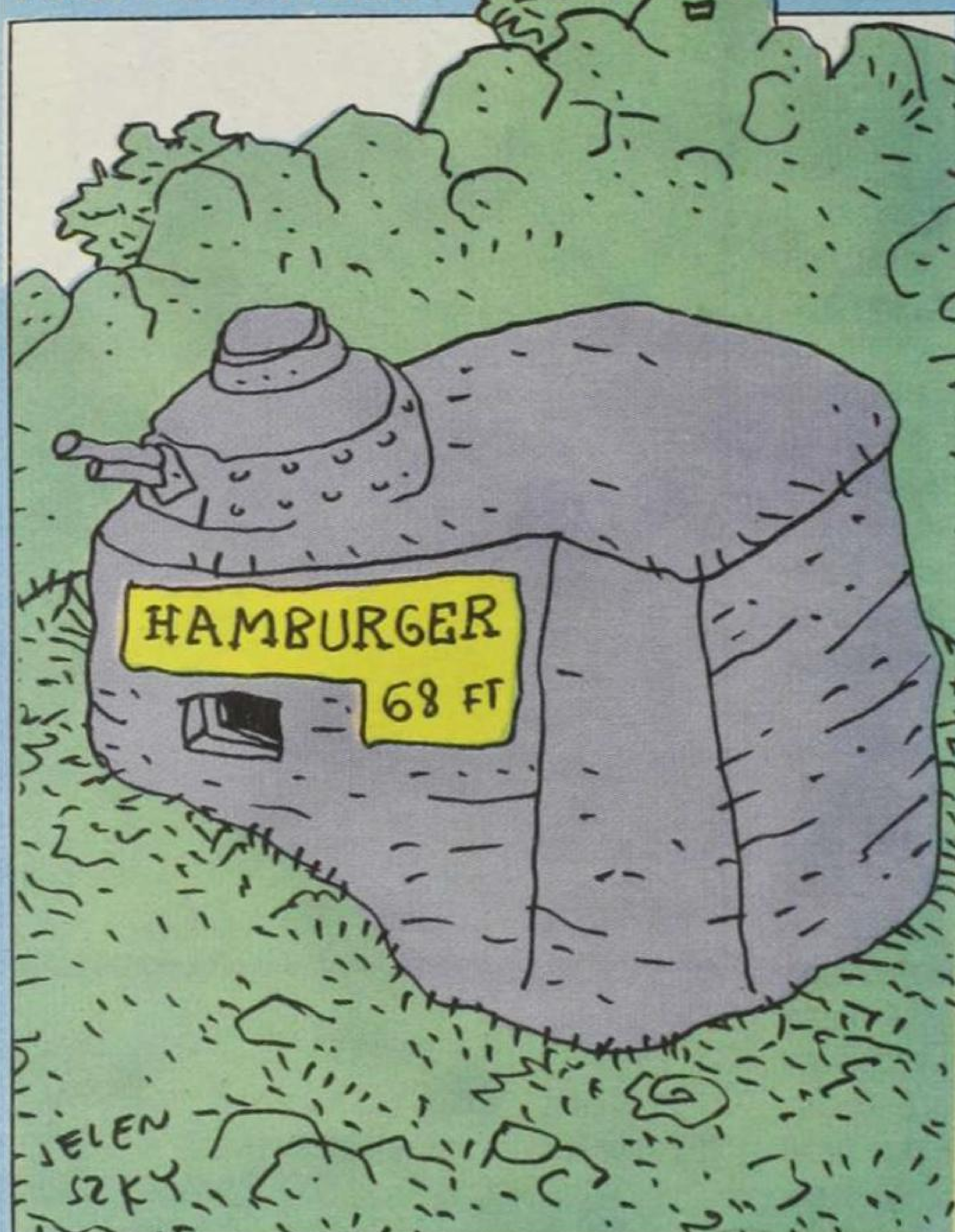

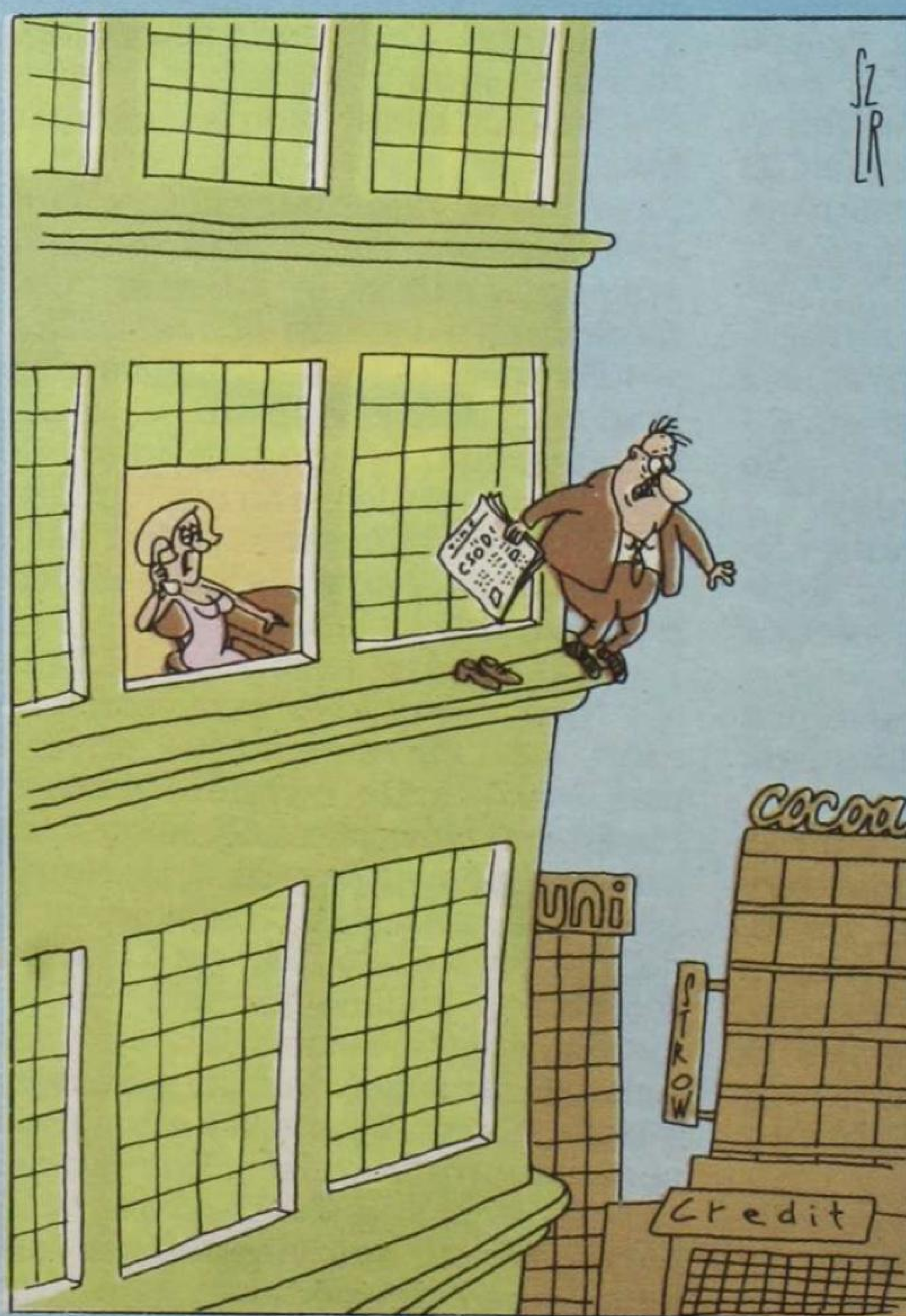
– Az átképző tanfolyamon mondták, hogy most erre van kereslet a munkaerőpiacon...

– És mondja, kolléga, maga visszaforgatja a nyereséget az üzletbe, vagy feléli a teljes hasznot?

ÁTÁLLÁS PIACI VISZONYOKRA

– A cégvezető úr jelenleg házon kívül van...

ELADÓ ERDŐK

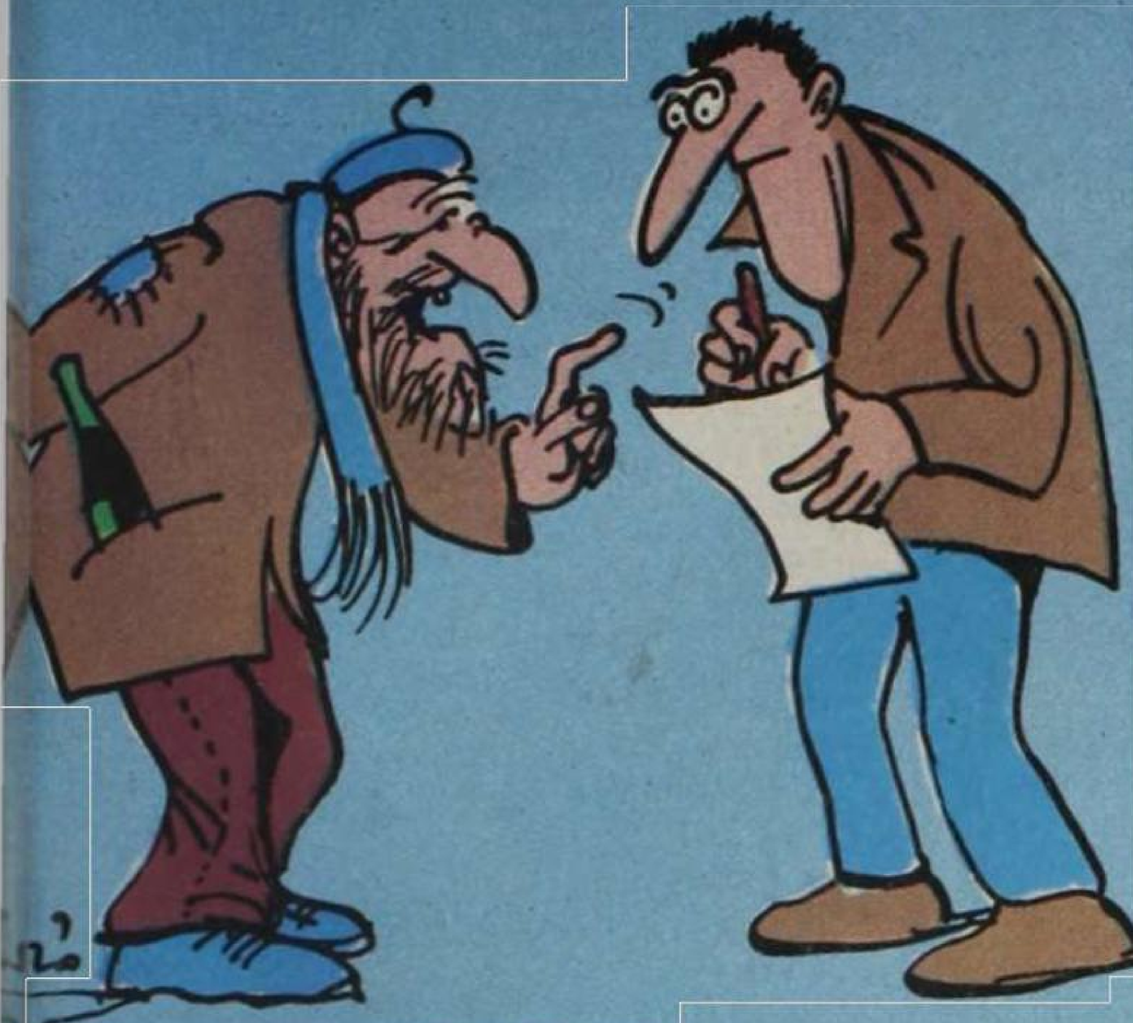

– Igaz, hogy sok ebben a kis erdő az orosz töltényhüvely, viszont olc megkaptuk!

– Plusz az amortizációs költség...

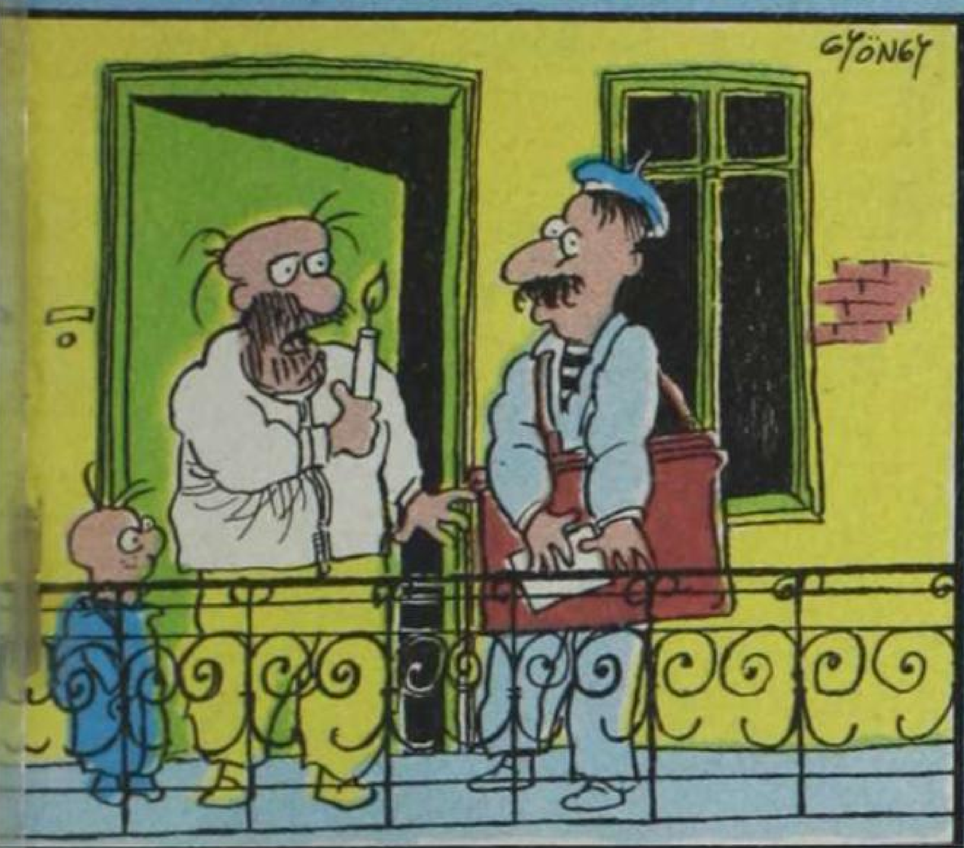

ÁTKÉPZÉS

– Elég volt. Egyszer már átképeztek egyetemi tanárból ólombányásznak!

ELEKTROMOS ÁRAM ÁREMELÉSE

gy döntöttünk, hogy visszafejlődünk...

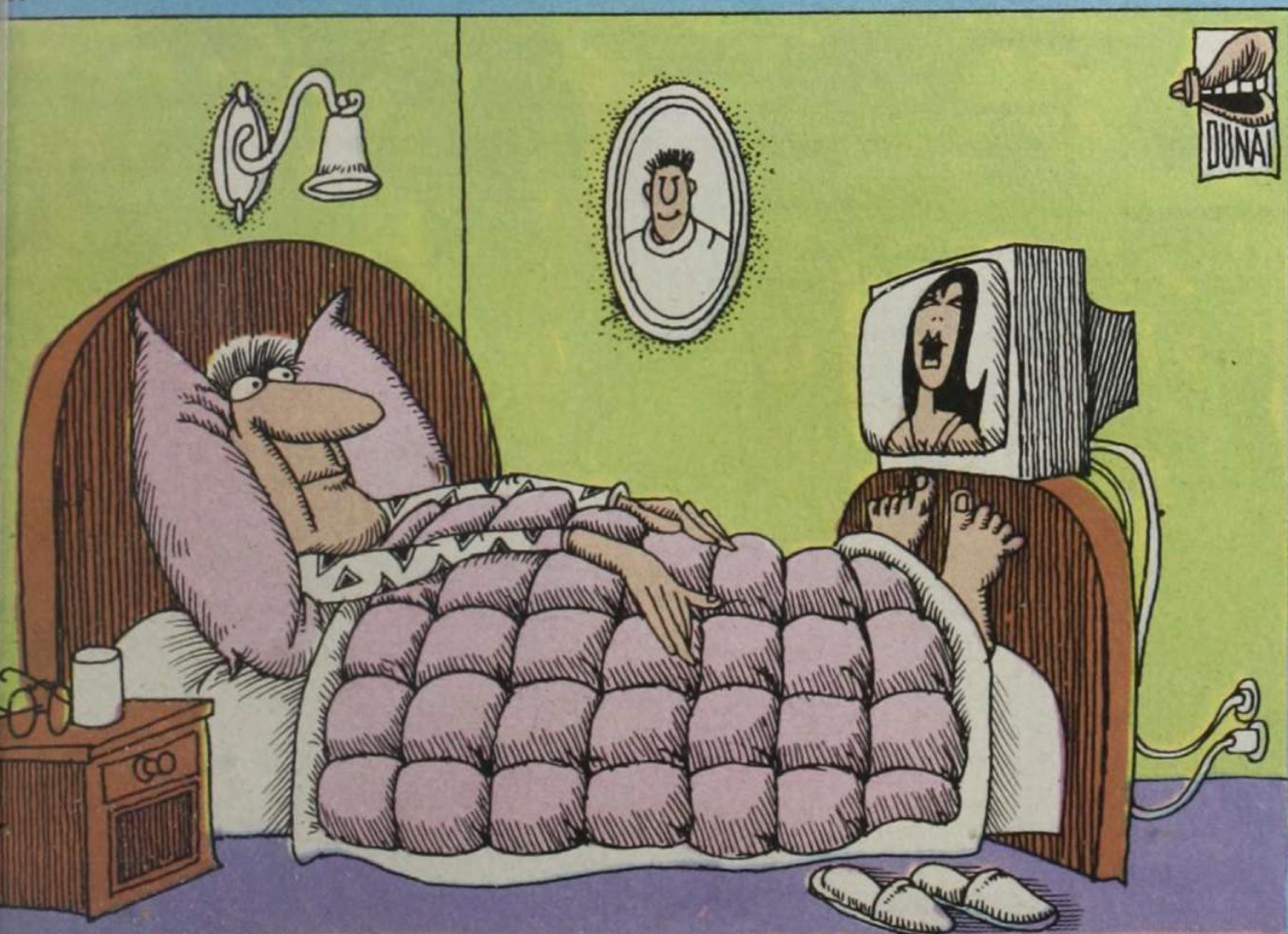
KORRUPCIÓS IDŐK

– Mennyi most a megvesztegetés árfolyama?

– Valami nyugodt munkahelyre lenne szüksége. Próbálja meg a Budapesti Tőzs-
t!

És akkor a kicsi forint kényszerűségből ismét lement a bányába!

BÁLINT GYÖRGY LAJOS:

A KUTYA AZ EMBER LEGJOBB BARÁTJA

– Munkát kaptam!

A munkaügyi központ ügyintézője egy-két pillanatig nem hitt a fülének, de aztán erőt vett magán, mivel a lelke mélyén mindig is hajlamos volt bízni a csodákban.

– Gratulálok, uram. Gratulálok! – örvendezett a derék közalkalmazott, s látszott rajta, hogy legszívesebben ugrándozna, akár a majom banánszüret idején. – Na látja, nekem lett igazam! Mégsem volt hiábavaló az a sok átképzés, meg munkaerő-piaci tréning. Mondtam én, egyszer még hálás lesz, amiért gyors egymásutánban átképeztük környezetvédelmi asszisztenssé, kosárfonóvá, űrhajóssá, zacskóragasztóvá és legfőképpen pedig könnyűbúvárrá!... Melyiknek vette hasznát?

– Egyiknek sem.

– Nagyszerű! Tehát sikerült az alapképzettségének megfelelő állást találnia...

– Nem, erről szó sincs. Vagyonőrként helyezkedtem el.

– Na ugye! Hála a munkaerő-piaci tréningnek, ahol megtanítottuk arra, hogyan kell eladnia magát a képzettségétől távol eső területeken.

– Hm... Az állásomat kizárólag a kutyámnak köszönhetem.

– A kutyájának?! Uram, ön részeg, vagy Pí-vizet ivott éhgyomorra?

– Szó sincs ilyesmiről. A munkaadómnak elsősorban a kutyám kiváló képességei tetszettek meg. Engem csupán azért alkalmazott, mert máskülönben a kutyám nem fogadta volna el az állásajánlatot. Sőt, az én drága Caligulám csak akkor volt hajlandó leengedni az ipsét a ruhafogas tetejéről, amikor az engem is fölfogadott vagyonőrnek.

Az ügyintéző jelentőségteljesen fordult kollégájához:

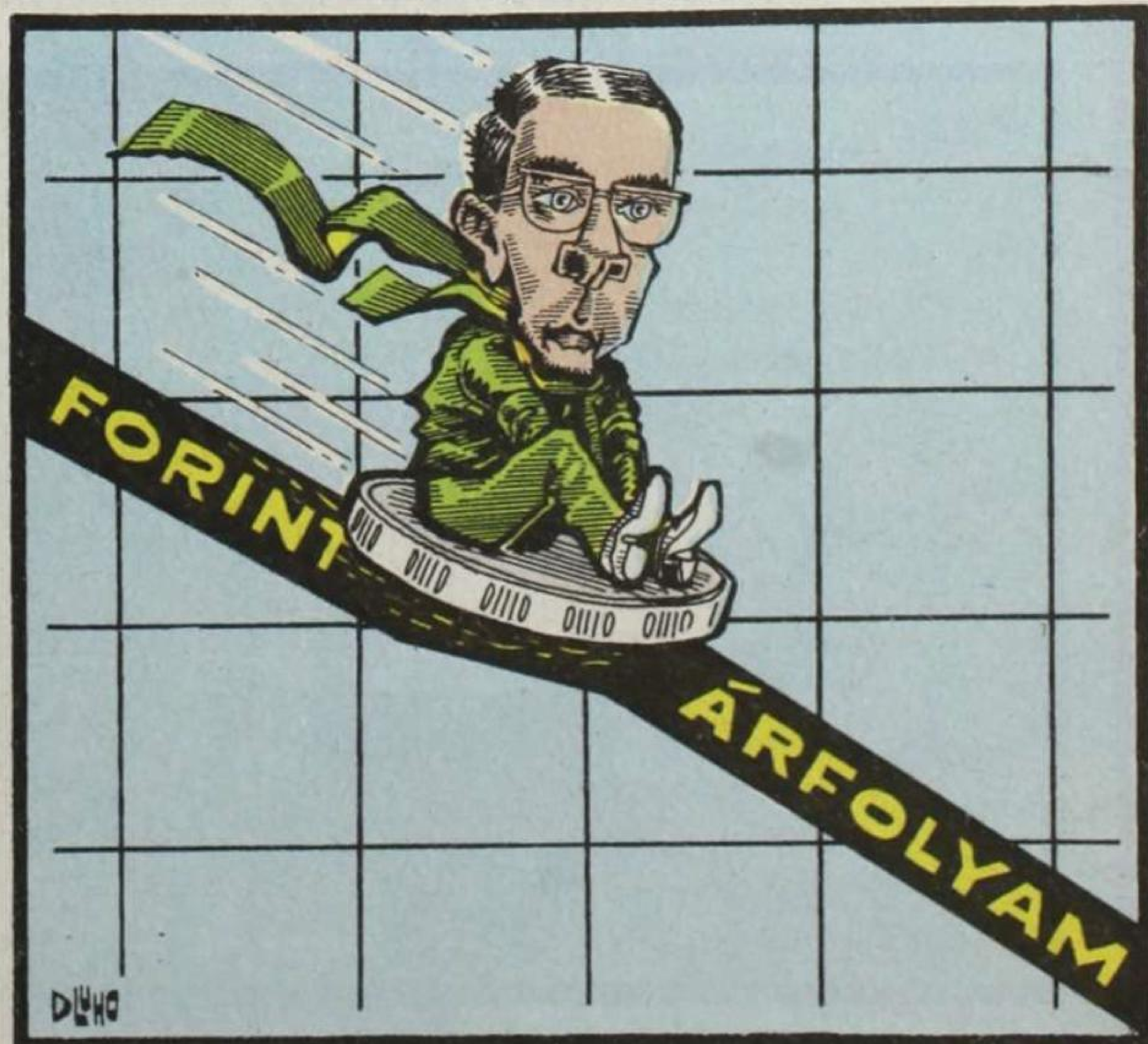
– Ezek után merje valaki még egyszer azt mondani nekem, hogy a munkanélküliekkel a kutya sem törődik!

– Nos, ez így részben igaz is volna – dörmögte a kolléga. – Ám sajnos ez sem oldja meg véglegesen a problémát, ugyanis akad ennek a dolognak egy aprócska szépséghibája.

– Nocsak! És mi lenne az?

– Az, hogy nálunk jelenleg még kevés az ilyen intelligens kutya.

AZ EGYES BOD BAJNOKA

BERÉNYI OTTÓ:

Kellemest a hasznossal

– Na, hogy érzi magát? – kérdezte a főorvos úr ágyamra ülve.

– Most már jól vagyok, köszönöm. Tegnap azt hittem, hogy nem érem meg a reggelt.

– Nyugodjon meg, nincs már semmi baj, kimostuk a gyomrát. De hogy is volt az a gombaszüret?

– Tetszik tudni, nyugdíjas vagyok, nem szedek gyógyszert, ha lehet, inkább sétálok, az egészségesebb, s főleg olcsóbb. Szóval, most az erdőt járom, azelőtt az utcát, mert postás, levélkézbesítő voltam. Leveleket hordtam a lakásokba, a táskámból. Most is viszem a leveleket haza, meg a szomszédoknak, csak most a cipőm talpáról. Az erdő a feladó.

Na. Tegnap cserkészek az erdőben, ropog a lábam alatt az avar, egyszer csak egy megvilágított tisztáson, mint egy erdei kongresszuson, egymás mellett ül tíz gyönyörű nagy fejű gomba. Olyan volt, mint egy gyűlés, mert egyik-másik kalapja úgy állt, mintha bóbiskolt volna.

Nagyon megörültem, összekapkodtam, bezártam őket az oldalzsákomba. Csak a konyhában szabadultak ki a zsákból – egyenesen a panírba, onnan a forró olajba. Kényelmesen elhelyezkedtem, és újságot olvasva egymás után eszegettem a frissen sült gombát.

Már a nyolcadikat ettem, amikor a szemembe ötlött egy vastag betűs, felkiáltójeles cím! Megint ölt a gyilkos galóca! Csak az szedjen gombát, aki ismeri! Rengeteg a mérges, csoportosan várnak az áldozatukra!

Jaj, ez is csoportos volt, meg nem is ismertem, akkor láttam őket először. Melegem lett, elöntött a víz, átrohantam a szomszédba a Józsihoz, mutatom a gombát, jó-e?

Elsápadt, azt mondta, hogy ezt ő föl nem szedi, az erdőben messze elkerüli. Gyorsan megitatott egy nagy pohár pálinkával, talán ez még megmenthet, mondta.

Iszonyúan rosszul voltam, vert a víz, forgott velem a világ. Még hazavánszorogtam, a macska is ide-oda futott a konyhában – ő is evett a gombából –, nem találta ő sem a helyét. Nagyon szenvedett. Meg voltam ijedve, otthon is ittam még – azután itt ébredtem föl.

– Igen, a szomszédja, a Józsi hozta be. Amit otthon ivott, az már spiritusz volt, fél liter. Ezért kellett kimosni a gyomrát. Különben Józsi ma reggel is itt volt, azt üzeni, hogy a gomba, amit evett, finom erdei csiperke volt. Sajnálja, hogy maga még mindig nem érti a viccet. A macska is megtalálta a helyét, három cicát fialt. Azt is üzeni magának, hogy nem kell annyit inni.

– Megírom a zárójelentést, aztán hazamehet, de pihennie kell még egy-két napot.

– Köszönöm, főorvos úr, örülök, hogy megúsztam. Pihenni, sétálni fogok, és az erdőn – tetszik tudni, kellemest a hasznossal – szedek egy kis gombát. Hálából hozok majd a főorvos úrnak is. De előbb még megnézi a Józsi!

VÉRADÓK NAPJA

UFÓSEGÍTSÉG AZ EMBERISÉGNEK

NYUGI

– Most mit ordít? Nem hallott még a véradók napjáról?

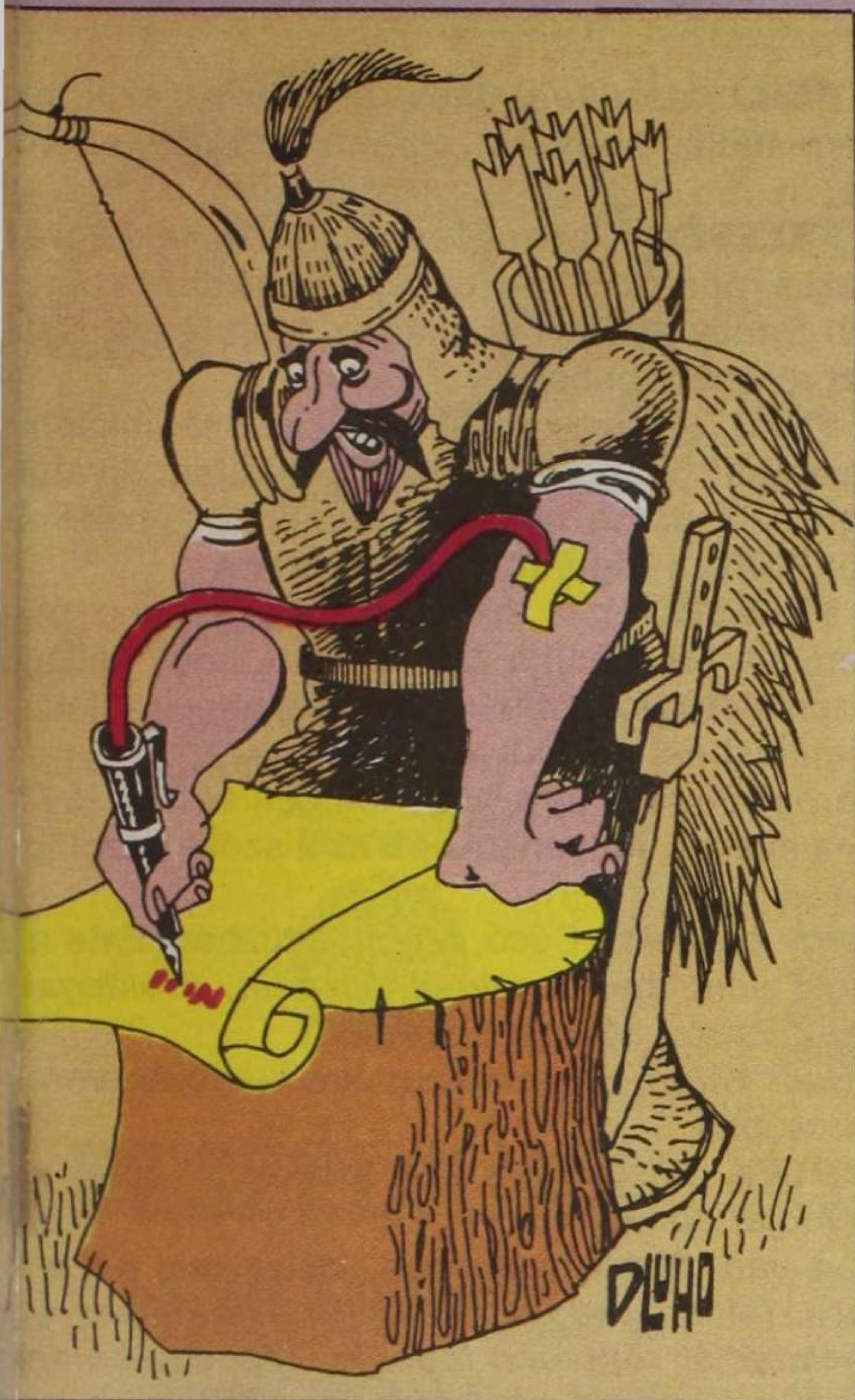
VÉRADÓK NAPJA

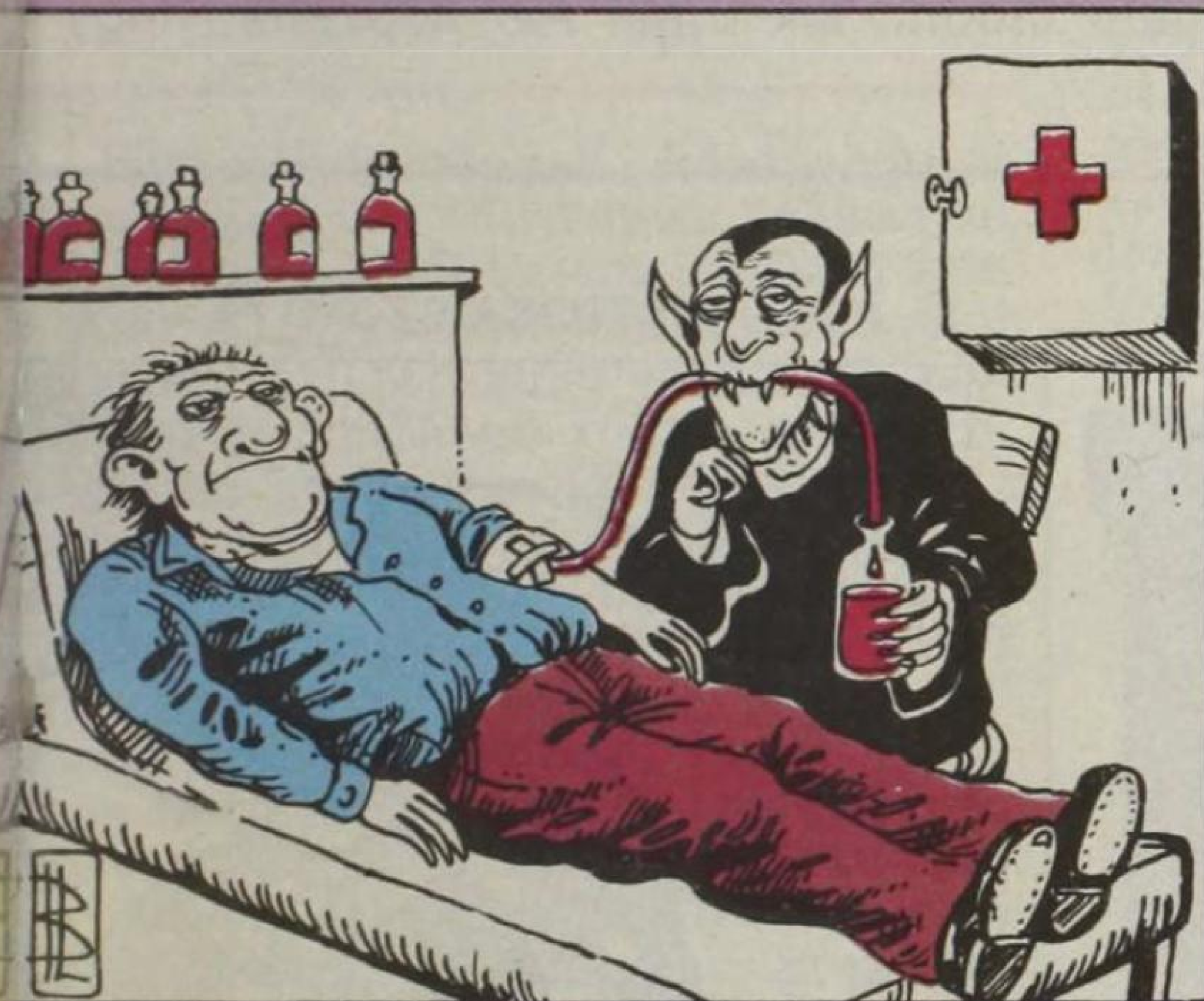

– Kedves nővérke! Én önkéntes vérszívó vagyok!

VÉRSZERZŐDÉS

...ásodállásban...

VÉRADÓ

...la, és most egy fél litert az APEH-nek...

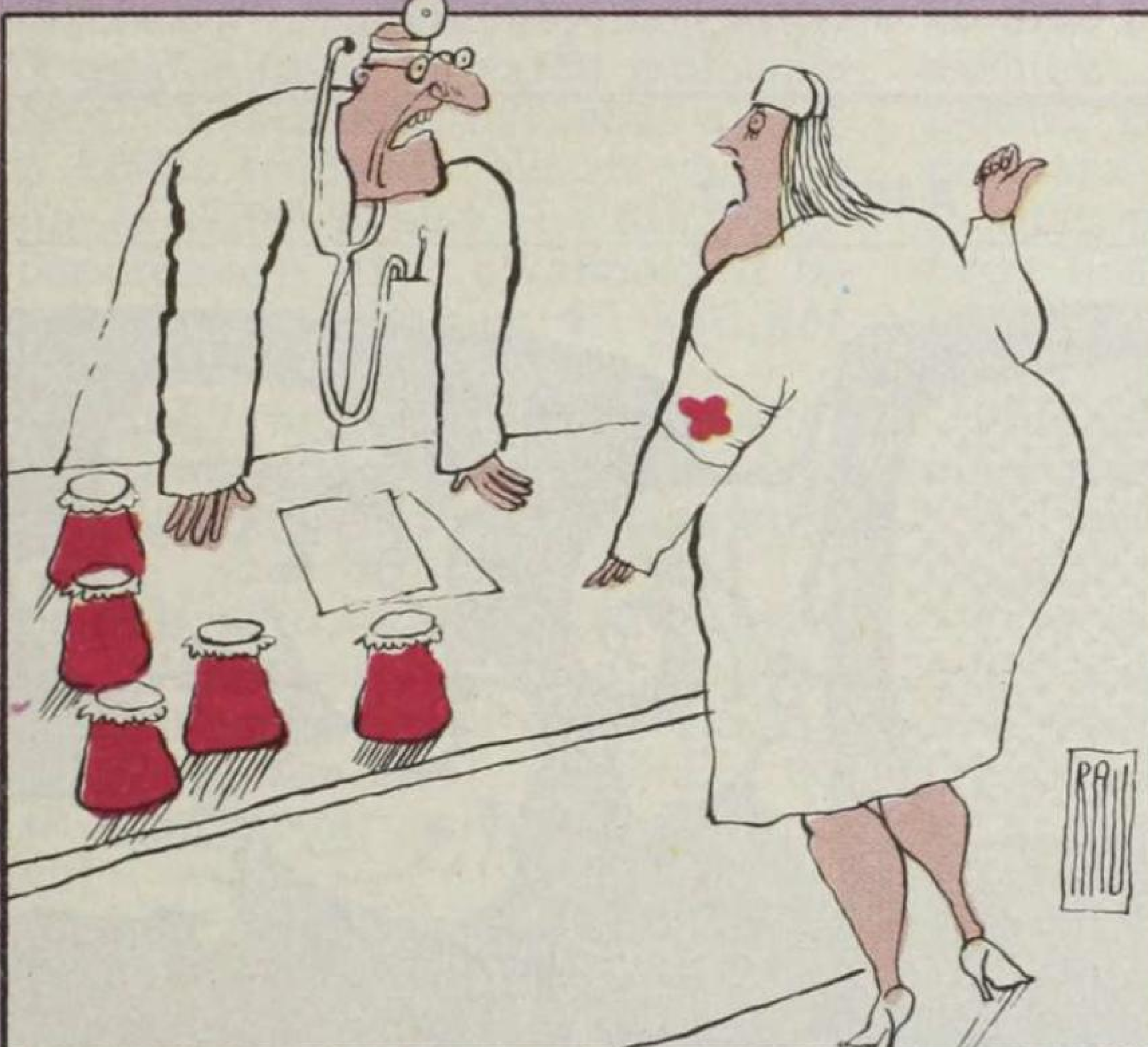
VÉRADÓK NAPJA

– Maga is AIDS-es?
– Naná, meg akarok szabadulni tőle!

VÉRADÁS ÉS PÓTLÁS

– Doktor úr, valami Hét vezér van itt, biztos egy kft.-ből, és „VÉRSZERZŐDÉST" akarnak kötni...

– Hozzatok egy tintatartót, az úr kékvérű!

fejbe-rizsa

Semmi vicc, kérem, csak a sajtóördög nem alszik

„Hazánkban nincs megfelelő számú és szakmailag fölkészült rendőr a gazdasági bűncselekmények elkövetésére."

Robbanékony adás

ÍRÖSSZEFOGLALÓ

Semmi horror, kérem, csak nem tudunk magyarul

– A nyöszörgő vértócsában fekvő férfi hevert.

Nagyevő kerítés

PALÁNK

Selejtes fűtőtest

LEPRADIÁTOR

Vegyes áriák

OPERAGU

Finomított csudálkozás

– Mi a pianó?

Steril hasonlat

PELENKATISZTASÁG

Horrorshow-görl bevezet

– Köszönöm a félelmüket; jó kis szórakozást kívánok.

Pokoli erkölcsök

PLUTÓI SZERELEM

Semmi szex, kérem, angolul se tudunk

DUGSTORE

Hajthatatlan stílus

– Géza, te engem nem tudsz úgy fűzni, hogy meginogjak.

Med. spec.

ŐRGYÓGYÁSZ

Abszolút irigység

– Ennek még a halála is jól sikerült!

Sziámi ikertestrész

ARCOMB

Kötöttfogású sport

PULÓVERSENY

Hungaroleisztung

FÉLSPORT

Legutóbbi ökonómiánk

TERHGAZDÁLKODÁS

Lunátikus ruhadarab

HOLDING

Emberkiskereskedésben

Eladók: Eladók.

Kisebbségi jogtanácsos

PUTRICELLI

Finnugor pihentető

– Megáll az észt.

IZÉ

G. SZABÓ JUDIT:

MIT DALOL A PAMPABIKA?

(Folytatásos vadnyugati sorozat)

TÉVÉKÉSZÜLÉK *(alt gitáron szívbemarkoló melódiát dönög)*

FELESÉG *(csengő hangon a konyhából)* Kapcsold ki, fiam! Most kezdődik az a folytatásos préri-marhaság, tudod, folyton lövöldöznek.

FÉRJ *(halkan, de dacosan)* Nem kapcsolom ki, már miért kapcsolnám ki, amikor most kapcsoltam be?

FELESÉG *(meglepetten belépdel)* Egek, te végignézed ezt a...

FÉRJ *(felajzottan a képernyő elé települ)* Állati marhaság. *(fél szemmel neje röppályáját követi, feljajdul, amikor amaz mellé ereszkedik)* Ha te nem akarod nézni, egyáltalán nem baj. Készséggel áthurcolom a készüléket a másik szobába, ki a konyhába, a folyosóra, fel a padlásra, a háztetőre, nehogy istenments zavarjalak.

FELESÉG Engem egyáltalán nem zavarsz.

FÉRJ Akkor most *csendben* megtekintjük ezt az oltárian hülye vadnyugati ökörséget, jó?

FELESÉG Az a ragasztott szakállú a rosszbácsi? A sovány színész, akinek a sminkes sarat kent az arcára, ő a jókisfiú?

FÉRJ *(feszülten)* Ssss! Most bemászik, mert nem tudja, hogy ott lapul a legfőbb ellensége...

FELESÉG Dehogynem tudja! Elmagyarázta neki a rendező: Fred, te bejössz a kettes kameránál, Sandy ezalatt lóra mászik, fogja le már valaki azt a rohadt gebét!

FÉRJ *(reménykedve)* Nem kívánnál inkább olvasgatni? Vagy sálat kötni? Felhajtani divatosra az őszikabátod hosszát? Elmenni a barátnődhöz? Olyan régen nem csevegtetek...

FELESÉG Ez a lökött banda sose vesz észre semmit. Megbénítja őket a tudat, hogy hátravan még száztizenkilenc folytatás... Egek, mennyire látszik, hogy ez csak műfüst és műlövöldözés!

FÉRJ *(vicsorog)* Vegyük úgy, hogy minden valódi, jó?

FELESÉG Ha akarod. Milyen jóképű az a szőke srác! Igazi hős...

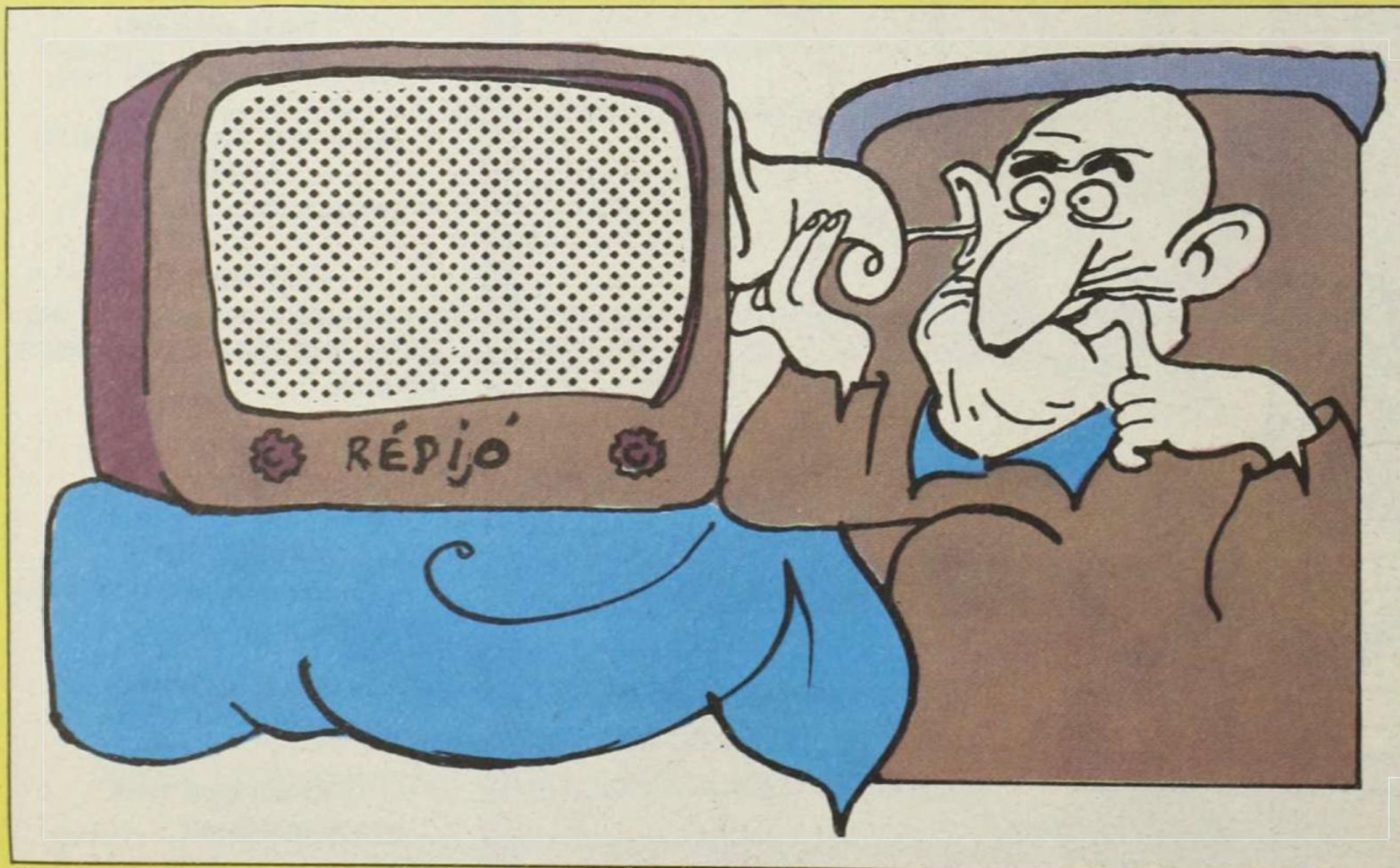
FÉRJ *(nem így képzelte)* Töcö, Mű ágyútűzben. Este a mi utcánkban végig sem merne menni egyedül. *(Boldogan a tenyerébe csap.)* Ez az! Jól megadta neki!

FELESÉG Hol? Kinek? A jelmezes kaszkadőrök verekedést imitálnak csupán...

TÉVÉKÉSZÜLÉK *(felsorolja a szereplőket, alt gitár szívbemarkoló melódiát dönög)*

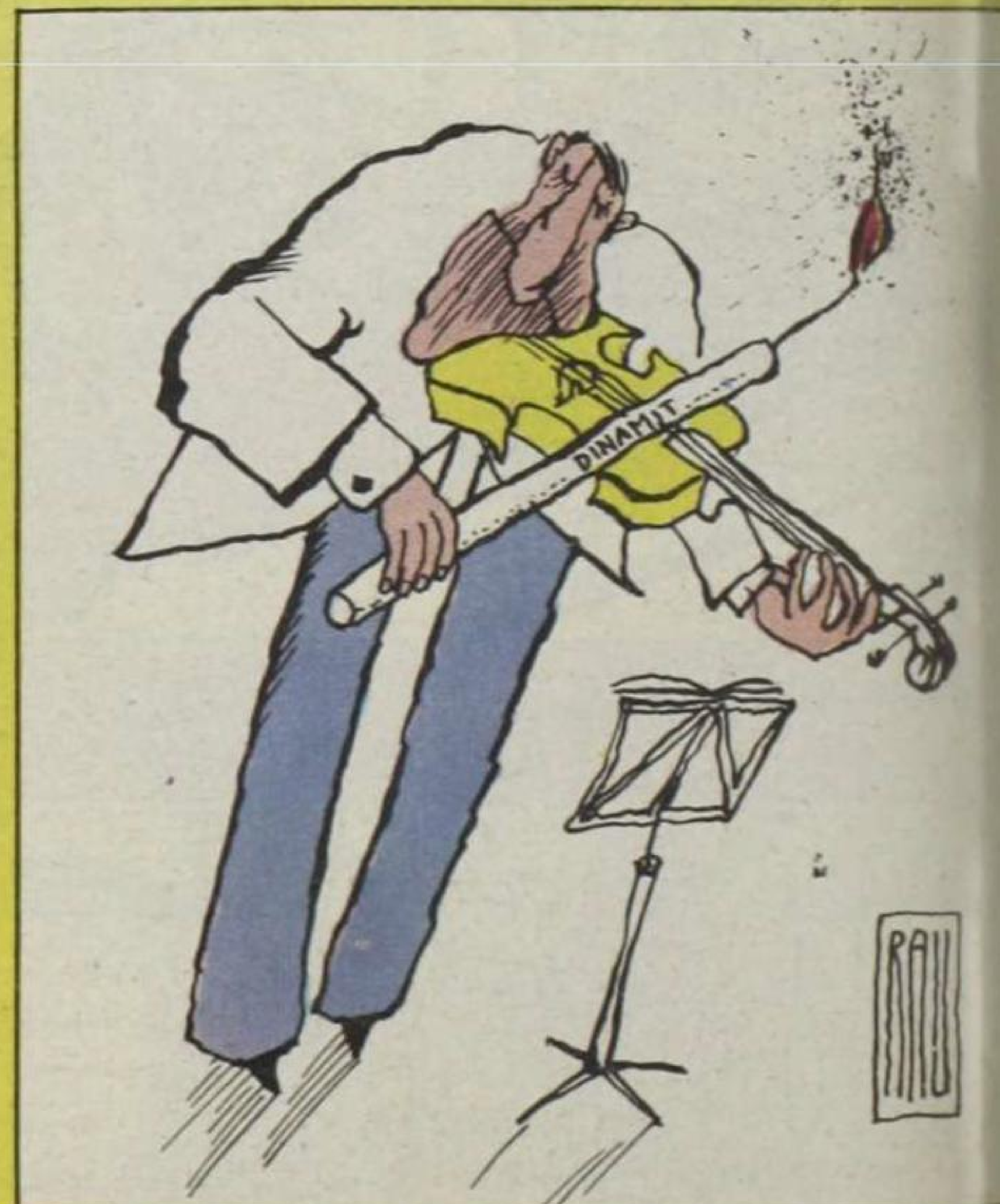
FÉRJ Igazad van. Állati marhaság. Hülye, aki nézi. Ma néztem utoljára. *(Másnap ugyanebben az időpontban vágtatva érkezik, kabátját röptében ledobja, kapcsol, kalappal fején veti magát a készülék elé.)* Épp kezdődik az a baromi ökörség, nem tudom, kik írják. Azt képzelik, hogy ezt nézi is valaki?

A HÍR IGAZ

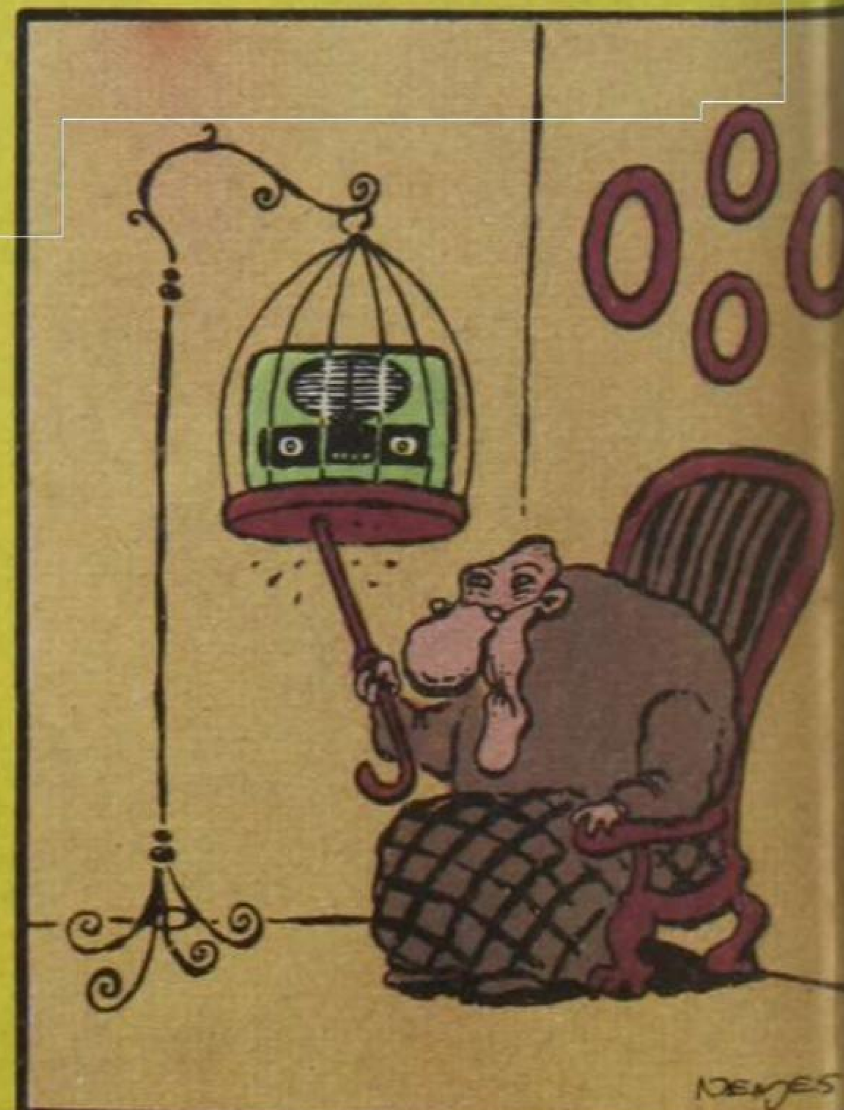

– A rádiós sztrájkbizottság szerint a sztrájkbizottság a sztrájk elkerülése érdekében működik!

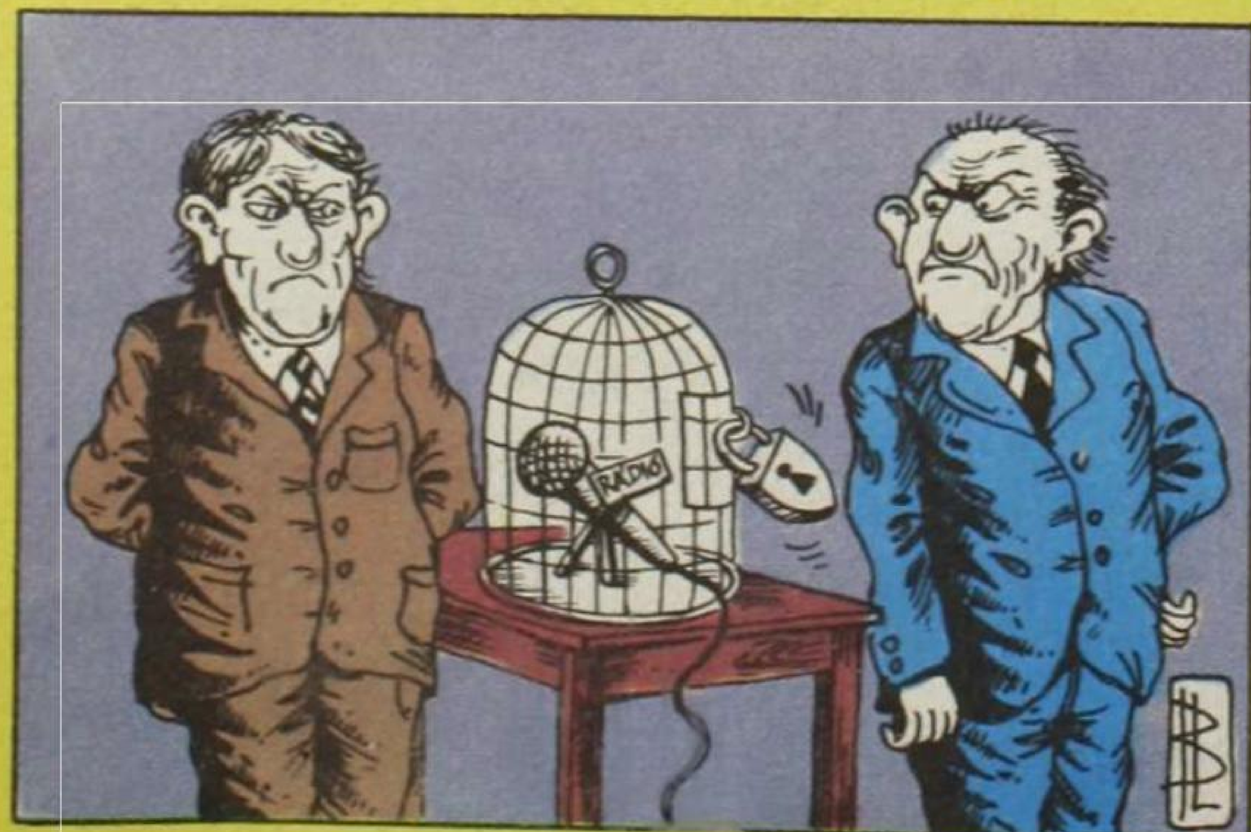
MATUSKA-SZONÁTA

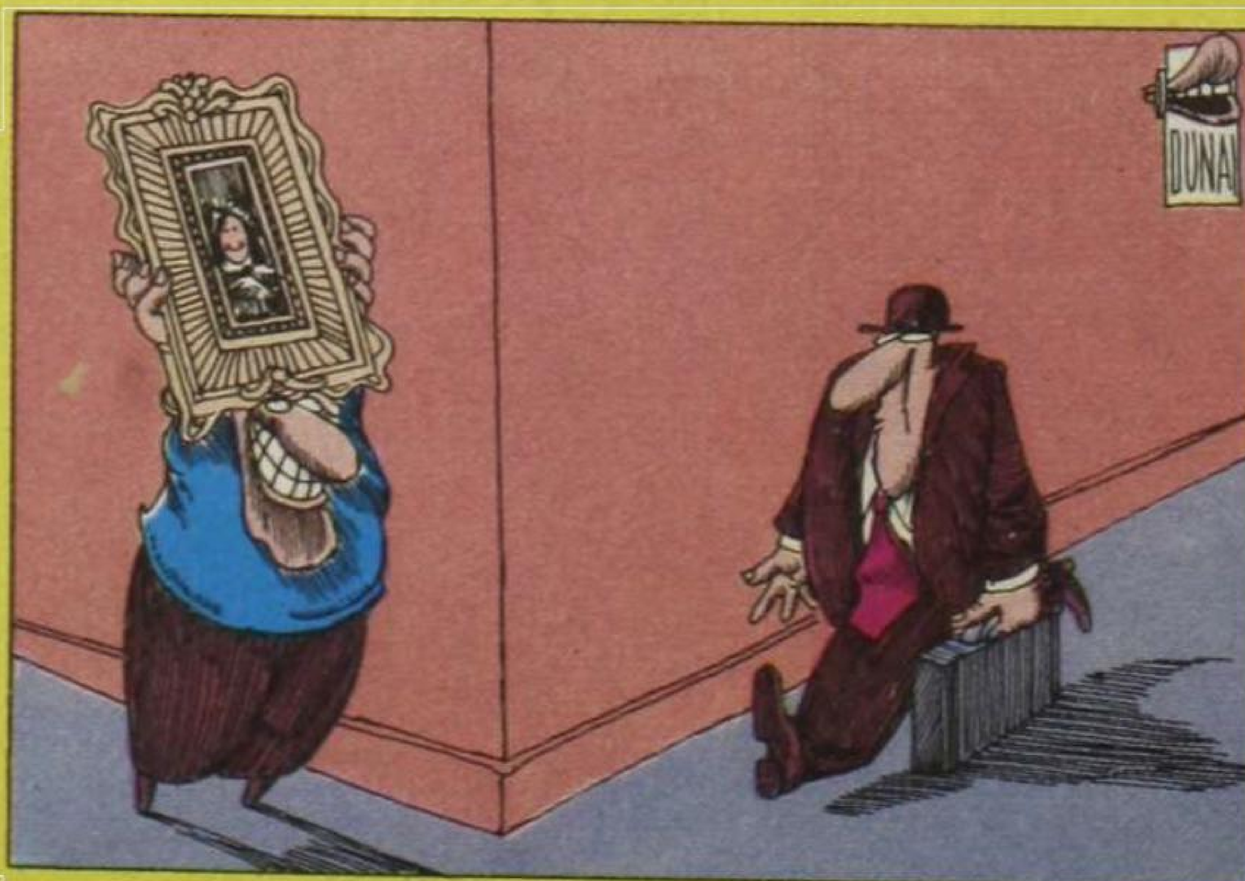
KEDVENC

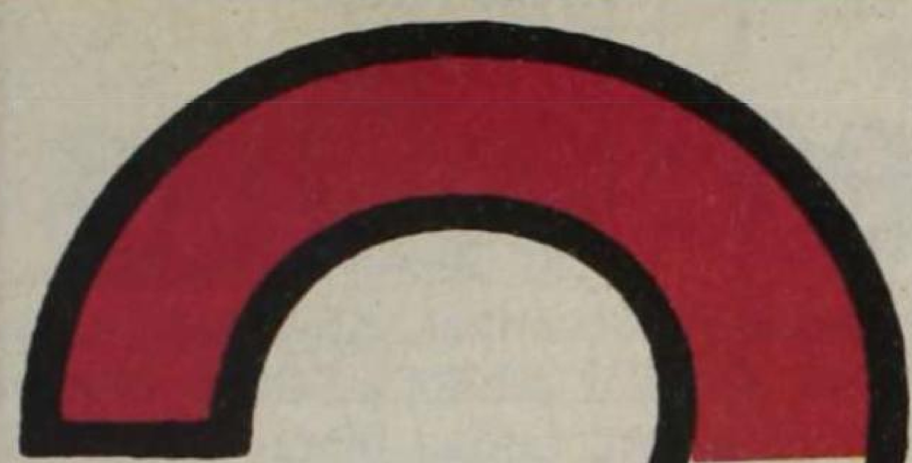

SZTRÁJKBIZOTTSÁG A RÁDIÓBAN

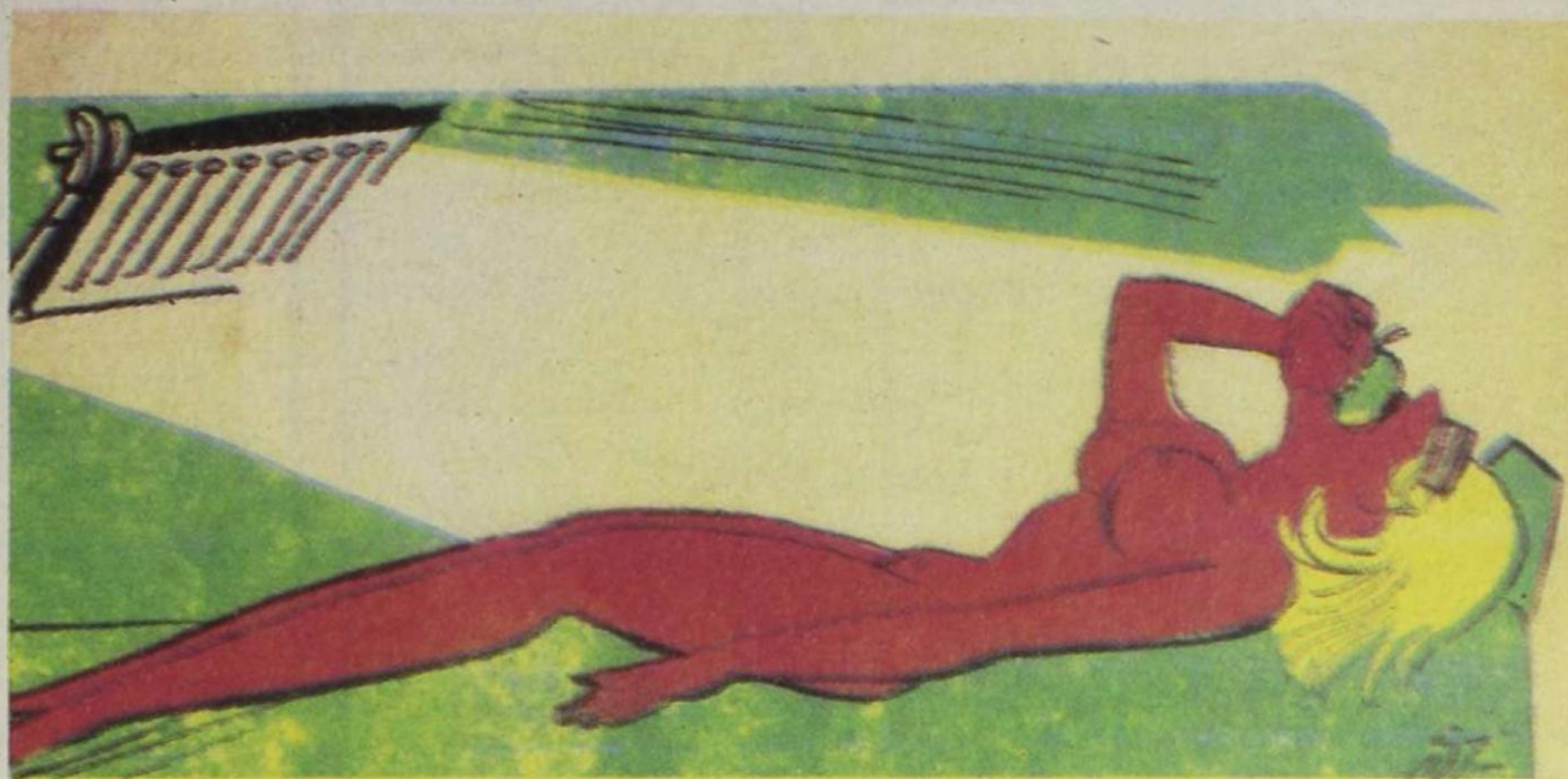
MÚZEUMI HÓNAP

KELLETT
EZ NEKÜNK?
…POSY MIKLÓS HUMORTÖRTÉNETI SOROZATA
(27.)

BESZÉLJÜNK A HAKNIRÓL/2 (1981)

A „haknirendezvények" közönsége ál-
…iban udvarias, türelmes, jóhiszemű.
…színrelépőnek többnyire bizalmat hite-
… Amivel beosztóan kell gazdálkodni.
…rcenként kell történnie valaminek azon
…színpadon, különben rögtön unatkozni,
…zkelődni kezdenek. És régen rossz a
…diumon ágálónak, ha odalenn összeha-
…nak sutyorgás végett. Ez többnyire 15-
… perc után szokott bekövetkezni; Hofi,
…dó, vagy Záray legyen a talpán, akit
…zamosabban elviselnek.
…Nem tesz jót a produkció művészi szín-
…nalának, ha egy-két lézengő büfétölte-
… – minden faluban akad ilyen – fölkia-
… a színpadra, villogni akar. A vállalati
…nepségek hangulatát pedig kimondot-
… meghatározza a jelenlévő tisztségvi-
…lők száma, súlya.
…Ha ott volt az igazgató, párttitkár, külső
…megszervezeti korifeus, mindjárt egy-
…ást figyelték, viselkedtek. Április 4.,
…vember 7. alkalmából kiemelt üzemi ebédlők első soraiban ott feszítettek a déli hadseregcsoport ideiglenesen itt ülésező díszvendég-küldöttei. Ilyenkor elegendő volt egyetlen Gorbacsov-vicc ahhoz, hogy a nagyérdemű megdermedjen. A kirendelt tolmács kétségbeesetten próbálta szelídíteni a poént, de a globális merevség csak a műsorzáró ominózus kalinka-majánál oldódott.

Próbáltam már megnevettetni a publikumot téesz zárszámadó közgyűlésén a fészerben(!) – nem voltunk egymással igazán boldogok. Akkor sem váltottam ki sokkal nagyobb ovációt, amikor egy diszkóműsor szünetében kellett volna fölvidítanom a tinédzsereket. A legnehezebb közönség mégsem ez, hanem az előkelők gyülekezete. Farsangi mulatságra kicsípett törzstisztek, orvosbál a Gellértben, kiváló vállalati plecsniosztás a Hiltonban, zártkörű protokoll a Kongresszusi Központban – ilyen alkalmakkor bizony szegény humoristának föl kell kötnie a fehérneműt.

Tudom, hogy most kétkedést zúdítok önnön nyakamba, de a tárgykörben elért egyéni csúcsomat nem tudom magamban tartani.

Az abszolút zéró, a mínusz 273 fokos fagyhalál, haknipályám leghidegebb pontja a Minisztertanács balatonaligai üdülőjében várt rám. 1981. december 30-ra hívtak hármunkat, szilveszteri előmulatságként.

A teremben megannyi, a tv-híradóból ismerős arc. Nem a vendégkoszorú rangjától voltunk megszeppenve, inkább azt nem tudtuk, hogyan tatarozzuk át repertoárunkat a hely szellemének megfelelően. Mondjunk politikai konferanszokat, vicceket? Ők ezerszer többet tudnak egymásról. Legyünk pikánsak? Mennyire? Elegáns asszonyaik, kiskorú gyermekeik is jelen vannak. Semlegesnek maradni pedig gyávaság, fölsülés – ennyit tudnak a kacagtatás iparengedélyes bajnokai?

E lehetséges témakörökből épp csak fogyasztható, se hideg se meleg hibridet kevertünk Peterdivel, Farkasházyval. A Ki mit tudon nem jutottunk volna vele tovább. Végighallgatták, szolidárisan meg is tapsoltak. Hanem az egész egyórás produkció alatt huncutul sivalkodó kis lurkók fogócskáztak a teremben, nem zavarta őket, hogy közben a bácsik beszélnek a mikrofonba. Egy különösen pajkos kis miniszterpalánta fölmászott a pódiumra, és remegő lábaim között bújócskázott, miközben épp azt meséltem, hogy Losonczi Pál kinéz a Parlament ablakán, és meglátja Aladdint, aki a lámpáját keresi…

Túléltük. Megkínáltak, két államtitkár még gratulálni is odajött.

Az üdülő akkori vendégeit már nem mutatják a televízióban.

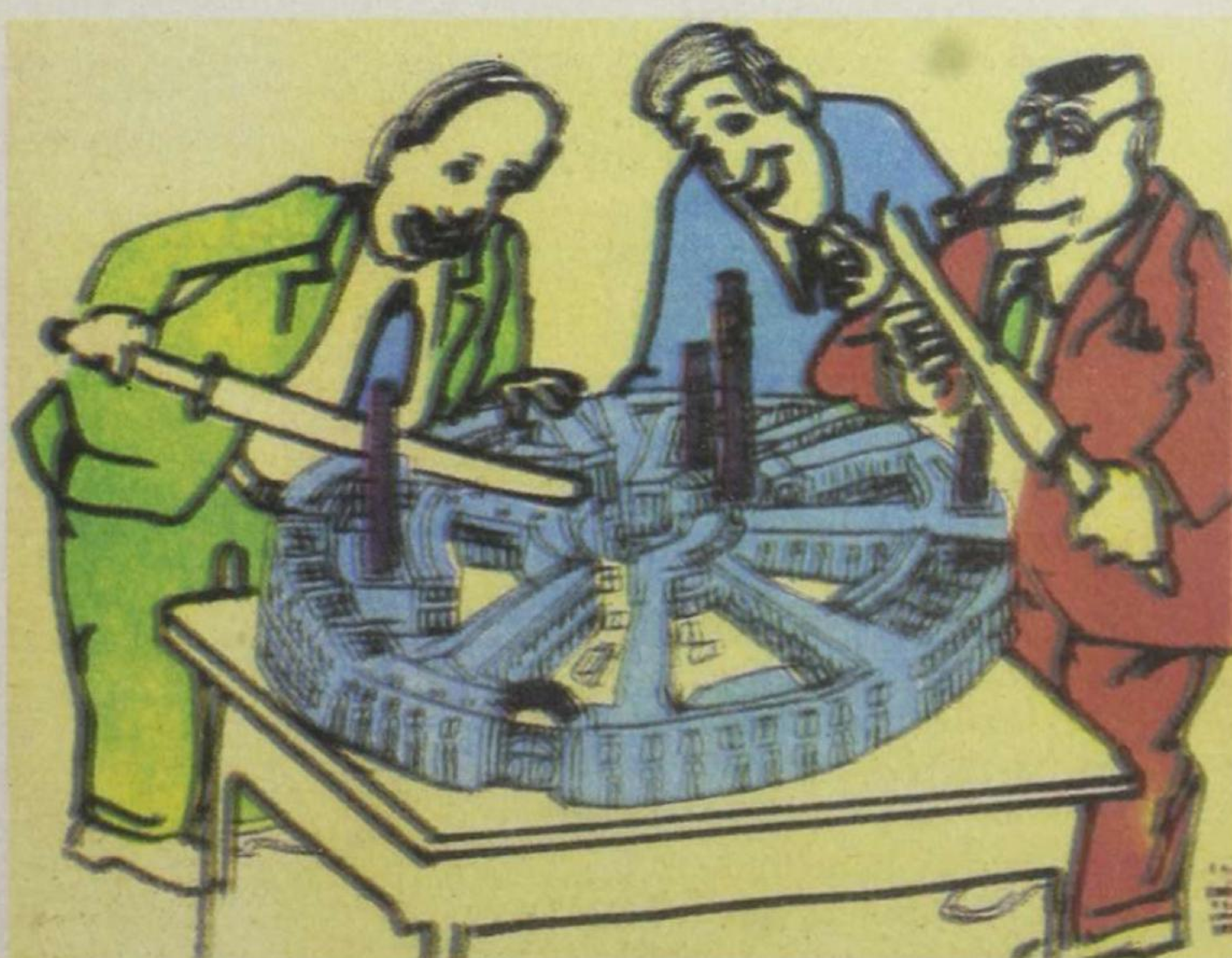
Erre is van egy alapvicc. A razzia begyűjti a strichelő lányokat a miskolci korzón. Viszik őket kihallgatásra. A rendőrfőparancsnok fenyegetően pattog velük, de az egyik őrizetes megelégeli:

– Ide hallgasson! Maga rég nem lesz főkapitány, amikor én még mindig kurva leszek itt Miskolcon!

A rajzokat a Ludas Matyi 1981-es számaiból válogattuk.

– Istenem, pedig a disznót akarták leölni!

– Most pedig felszeleteljük négy hasznot hajtó kisüzemmé!

WÉBER TAMÁS:

TÉVEDNI EMBERI DOLOG

Vesztettünk!
(A marathoni hírnök)

Almát akarsz hámozni avval a késsel, Brutus?
(Julius Caesar)

Egy nem osztható néggyel...
(Koppány)

Egy-két nap, és megérkezünk Indiába.
(Kolumbusz Kristóf)

Ő lesz az igazi!
(VIII. Henrik első lagziján)

Utánam, bátran! Moszkvában most nyár van.
(Napóleon, az orosz hadjárat előtt)

Tehetségtelen fűzfapoéta!
(Horger Antal)

Csupán nyelvet tanulni jöttek...
(Kádár János, 1956. nov. 4.)

FECSKE CSABA:

Szarvasbőgés

Túl az őszi napfordulón,
dús lombon és tőzikén,
a szerelem leszen úrrá
szarvason és őzikén.

Fölszikráznak az agancsok,
a harc heve nem szűnő,
míg két bika összehorgad,
békésen vár az ünő.

Még nem tudja, nem is sejti,
ki győz, melyik vad bika?
Csak reméli, övé lesz az
erdő legvadabbika.

Reped a bőr, szakad a rost,
az elszántság megnyerő,
de kérdem én, bősz bajnokom,
a nászhoz is lesz erő?

Kimerítő, kemény harc ez,
hagyd abba, ha teheted,
nehogy máris új szarvakkal
ékesítsen tehened!

BOLHAPIAC

Keresnek: A Búvár sorozatból: Ásványok, Kövületek, Legyekhangyák, Felhők c. köteteket, paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert, játék-babakocsit, lovasposztert, Ludas Matyi és Füles évkönyveket, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, golyós számológépet, táskairógépet, faliszőnyeget.

Kínálnak: A Búvár sorozatból: Szobanövény, Szitakötő, Macskák, Gombák, Gyógynövények, Trópusi pillangók c. könyveket, a Kolibri sorozatból: A világ nevezetes hídjai, Különleges repülőgépek c. könyveket, menyasszonyi ruhát (170 cm magas termetre), Color Star, Junoszty tévét, túrakerékpárt (28-as férfi, 4 sebességes), csempébe építhető szappan- és papírtartót, Commodore 64-es számítógépet, autócsomagtartót, Werhovina segédmotort (motor nélkül), szobahintát, csecsemőmérleget, koronaszivattyút, síbakancsokat (39–42 méretben).

Cserélnek: A Kolibri sorozatból: Régi érdekes játékok c. könyvet művészettörténeti kötetekre.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő: SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes: WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők: IOLUHUPOLSZKY LÁSZLÓ, RAU TIBOR

Főmunkatárs: BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő: DUKAY BARNA

…esztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai … 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hír…adó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza …r 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató

…etésben terjeszti a Magyar Posta, áru…pan megvásárolható az alábbi terjesz…rlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír …Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és …terjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz …sa Kft., Bohus Kálmán magánvállalko…ó, Zuna László magánvállalkozó.

…izetési díj negyedévre 327 Ft, …évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

…tésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirde…sztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

…észült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

93.2308/48-66-22 rotációs eljárással

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

…k előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vál…ál (H–1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitel…ál (H–1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú …áján vagy külföldi partnereinél:

…ália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South …Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue …di, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy …Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** …sgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **…ült Államok:** Center of Hungarian Literature, … 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, In…es Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 …o Publishing, 561 West Diversey Parkway Room …hicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 …, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateemi…irjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **…laország:** Societé Balaton, 5015 Paris, Bld. Pas… **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 …Amesterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, …0 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 … Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. …arian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hun…n Culture and Business Center, Allenby St. 38., … 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. …19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **…szlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 …Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Pos…ation „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ik…d Travel Service, 1208 Granville Street Vancou…B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cen…5958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **…-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara …ns, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet …ldings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, …nants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sag… Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. …o Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 …chen 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann …H und Co. Kg. Kurfürstenstr. 1111. D–1000 Berlin …Translibris Zeitschriften und Buchvertrieb GmbH …kestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen …Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **…c:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Mün…stein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, …B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Willi…AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Biblio…tjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** …s y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Bilicsi Tivadarnak így gratulált egy kedves néző:
– Művész úr, tegnap láttam játszani, el vagyok ragadtatva! Hogy valaki nyolcvanéves korában ilyen remekül énekeljen, táncoljon!
Bilicsi kicsit sértetten szólt közbe:
– De kérem, én még csak hetvenkettő vagyok!
Mire a néző:
– ... (Szavait az ábra fősoraiban idézzük.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: december 7.

A NÉZŐ KEDVES SZAVAINAK BEFEJEZŐ RÉSZE
ALAPKÖVET ELHELYEZ
KACAGÁS
JÓ-MAGAD
SZUNDIKÁLÓ
TENGER GÖRÖGORSZÁG MELLETT
A
A TÁRSASÁGOD-BAN
RÉNIUM
VISSZAHÍV!
TENGERISTEN
MÉRTÉKEGYSÉG-ELŐTAG
ANNO
FŐV.-A: KOPPENHÁGA
KÍVÁN, ÓHAJT
ÚJRA ... ÚJRA
KÖVETS. AUTÓJEL
"OLAJOS" CÉG (RT.)
ÜDVÖZLETET KÜLD
A NÉZŐ SZAVAINAK ELSŐ RÉSZE
KORZÓZÁS HELYE
PAN TÁRSA
BEC. NŐI NÉV
SZILÁRD MEGGYŐZŐDÉS
EXA-
TILOS KIFECSEGNI
BONYODALMAK NÉLKÜL
... CURTIS
POLC ANYAGA
JAPÁN TEAHÁZI TÁNCOS
HARCOS
VIDÁM, JÓKEDVŰ
KACATBAN VAN!
ÍVRÉTALAK
DÜHÖS
AZ EB
FORD-MODELL V.
SVÉD AUTÓJEL
ANGOL SZIGET
ÁTÖLELŐ
... PACINO
TÁVOZÓ SZAVA
ZAFÍR-DARAB!
BEC. NŐI NÉV
PUSZIL
KICSINYÍTŐ KÉPZŐ
A RÓMAI BIRODALOM HATÁRA V.
SZÉN
KOLLEKCIÓBA VÁLOGAT
KONYHAKERTI NÖVÉNY
DORONG
... ALÁ REJT (ELTITKOL)
...RUHÁS NŐ (SZINYEI MERSE)
SÓS RUDACSKA
AM.ÚSZÓBAJNOK
ELEKTRONVOLT
BEC. ILONA
HAMAROSAN BEKÖTIK A FEJÉT
LENG ÖTVÖSMŰVÉSZ (MARGIT)
ANGOL MÉRFÖLD
DTÚLI FOLYÓ
HIRTELEN TÁMADT
VAJDASÁGI VÁROS
HIDEG ITAL
VILÁGTÁJ
KÖVET ALAKÍT
... FLAGRANTI
ANGOL NŐI NÉV
EGYKORI VÁROSI KÖZL. ESZKÖZ
OXIGÉN
O SOLE ... (NÁPOLYI DAL)
KEMÉNY KVARC (NVL.)
BENNE VAN A BULIBAN!
HIÁNYTALAN
NÉMET RT.
SZINTÉN NEM
KNOCK OUT, R.
AKROBATIKÁBAN LÁTVÁNYOS, CSOPORTOS MUTATVÁNY
JÁRMŰRE SZÁLLTAK
ITTRIUM
... VIS PACEM, PARA BELLUM
A
NYOMDAI SZEDŐVAS

A 45. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„...hogy az idők folyamán megszépülsz. A sors kegyes volt hozzád!"

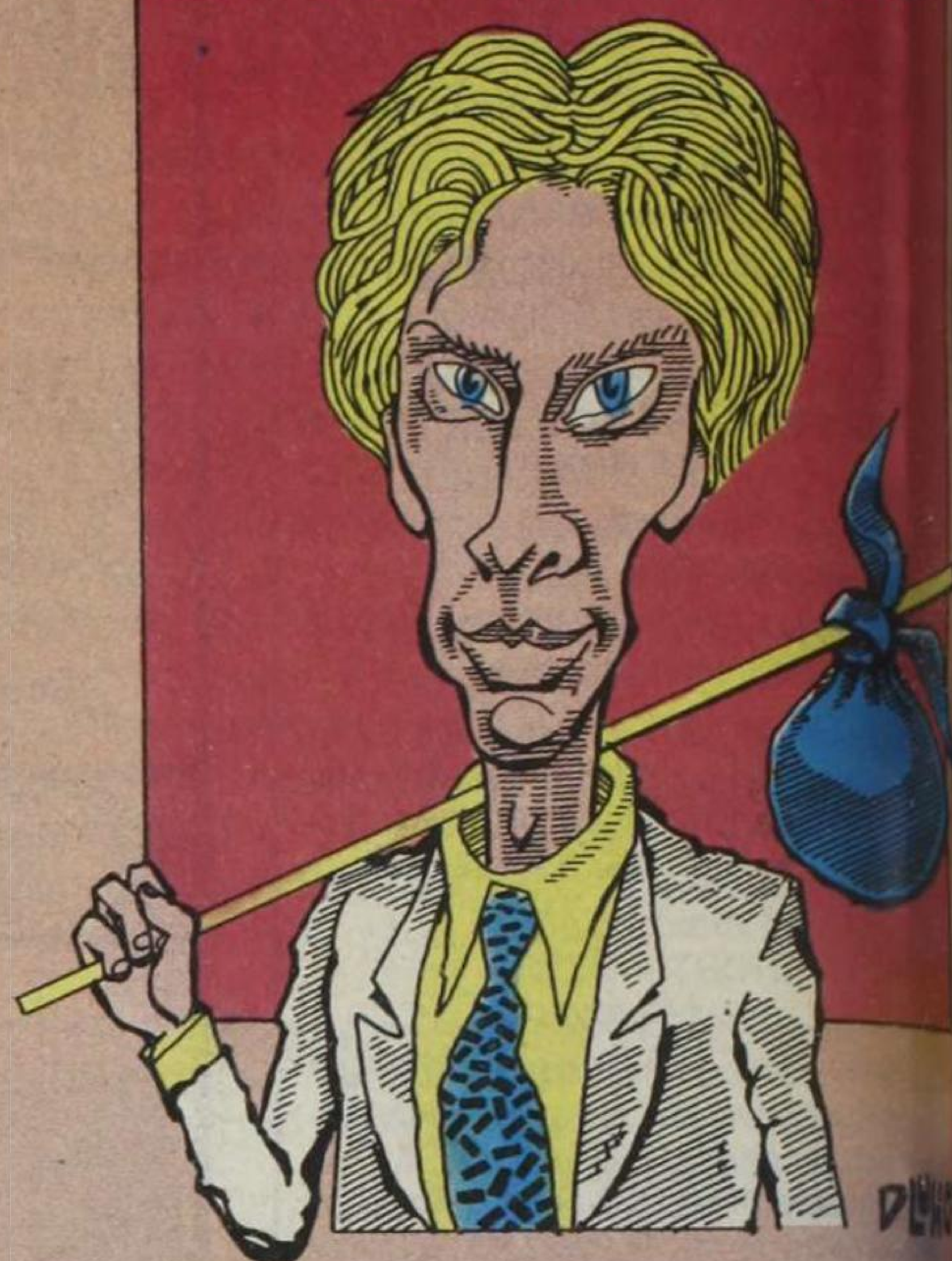
Dedikált könyvet nyertek:

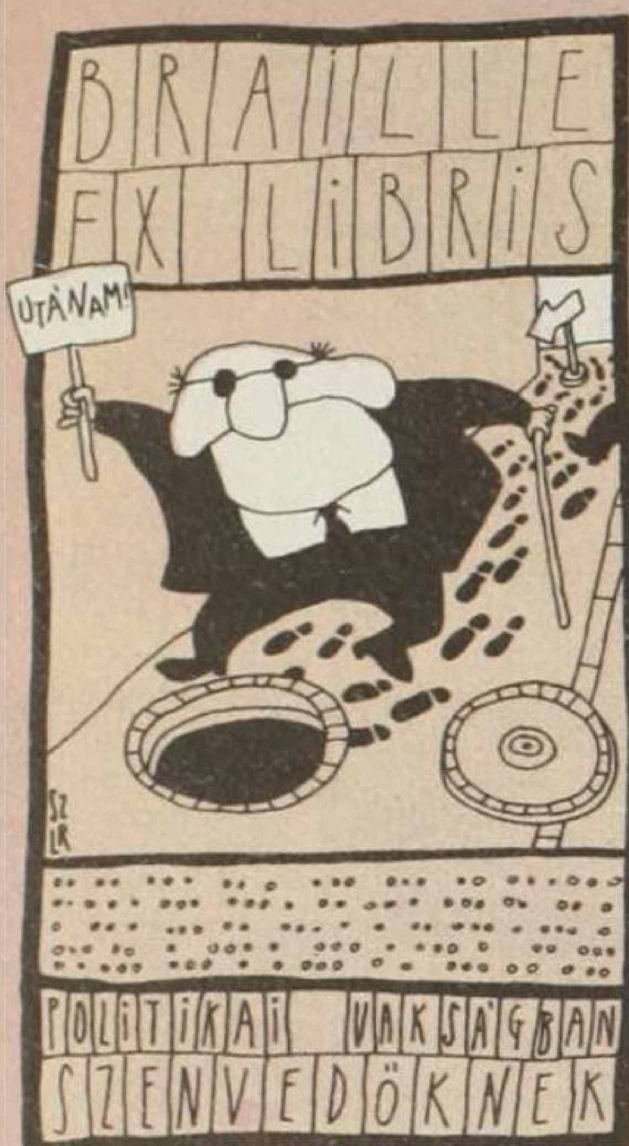
Rácz Béláné 1104 Budapest
Hermann Hedvig 2518 Leányvár
Keresztény Laura 7627 Pécs
Széll Ferencné 6800 Hódmezővásárhely
Vetróné Nagy Szilvia 6075 Páhi
Balázs Zsolt 5520 Szeghalom
Zöld József 7771 Palkony
Varga Rita 8900 Zalaegerszeg
Lukács Lászlóné 3390 Füzesabony
Salya Éva 4172 Biharnagybajom

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

EX LIBRIS

Valamikor a XV. század vége felé, midőn a könyvek ijesztő mértékben megszaporodának, divatba jött tulajdonosi *könyvcímereket* rajzoltatni neves művészekkel. Dürer, Cranach és a többiek szívesen tettek eleget a fölkéréseknek.

Manapság, a XX. század vége felé, midőn a honi politikusok ijesztő mértékben megszaporodának, divatba jött a... Nos, rajzolóink inkább elébe mentek a fölkéréseknek.

